

Ph.d. på AU:

Palle alene i verden?

Ny undersøgelse s. 6-8

Psykisk APV 2012:

Hvad kom der egentlig ud af det?

Stikprøve s. 14-16

#2
apr.
2014

Trist exit:

Prikket efter 40 og 50 år på AU

Fyringsrunde s. 10-11

OMNIBUS

Aarhus Universitets avis

#2, årgang 2
april 2014
omnibus.au.dk

»Det er svært ikke at blive lidt imponeret, når man står og kigger på 25.000 unge mennesker, som hujer, synger, klapper, drikker og det, der er værre. Man har næsten lyst til at sætte et TV-2-nummer på.«

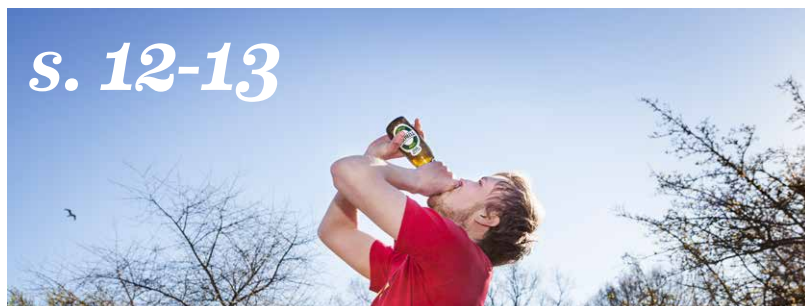
Vi tæller ned med Monte Carlo og undertryk i flasken **S. 12-13**

Foto: Maria Randima

»Især i perioder, hvor jeg er usikker på retningen i mit projekt, kan jeg godt føle, at alle andre har styr på deres lort, og at jeg bare ikke kan finde ud af noget.«

Kapsejladsen er mere end bare en forårsdag i parken. Festforeningerne, der skal dyste ved årets Kapsejlads, har fintunet teknikken i flere måneder.

»Vi kommer til at vade i hval. Hvis I har ekstra sko med, så brug dem. Har I ikke, så tag plastikposer over dem, I har på. Og får I det på tøjet, så ser jeg gerne, at I er nøgne på turen tilbage, ellers får jeg en masse mas med at få lugten ud af bilen!«

læs i dette nummer:

- »AU's ledelse gemmer sig bag juridiske spidsfindigheder« **side 3**
Fagforeninger er ikke imponerede af AU's håndtering af fyringsrunden.
- Ekspertgruppen har fokus på institutterne** **side 4-5**
Gruppen undersøger, hvor det er gået galt med reorganiseringen af AU.
- Palle alene i verden eller en del af forskningsmiljøet?** **side 6-7**
Ny undersøgelse om livet som ph.d.-studerende på AU. Det er hårdt, kan være stressende og ensomt. Men de fleste er tilfredse.
- Forskning er et håndværk** **side 8**
Mere mesterlære, vejledning og bedre inklusion i forskningsmiljøet vil højne kvaliteten i ph.d.-forløb.
- Sidste planter på plads inden åbning af tropehus** **side 9**
Hed havevandring i C.F. Møllers nye tropehus, der slår dørene op for nysgerrige 16. april.
- Prikket efter 40 og 50 år på AU** **side 10-11**
De har arbejdet på AU i henholdsvis 40 og 50 år. Nu har de begge fået et prik.
- Monte Carlo elsker AU** **side 12**
»Langt flottere end KU, færre hurtige typer end på SDU ...«
- »Det handler om at danne undertryk i flasken« **side 13**
Discipliner som drej ti gange rundt om en øl og bund den på få sekunder trænes med ildhu i tiden op til Kapsejladsen.
- Hvad kom der ud af Psykisk APV 2012?** **side 14-16**
»I virkeligheden tror jeg ikke, der er kommet meget ud af det endnu.«
- Vi vender ryggen til snyderiet** **side 17**
Synspunkt af lektor, ph.d. Christian Waldstrøm om studerendes snyd og plagiat.
- »Okay, at studerende ikke kender Studenterrådet, hvis bare de kender deres fagråd« **side 18-19**
Han bliver rødglødende, når Liverpool taber, har set samtlige afsnit af Sex and the City og lytter til P1. Mød den nye formand for Studenterrådet.
- Monkey Lips, sløve knive og ny viden ad libitum** **side 20-22**
Hvalforsker Peter Teglberg Madsen i kaskelothval til knæene på Henne Strand.
- Noter** **side 23**
- Kantineanmeldelse: Jævnt kedeligt, men reelt og hyggeligt** **side 24**
Bollerne i karry var lidt for faste og carbonaraen fed og fad. Men stemningen var hyggelig og klog.

kolofon

Omnibus udgives af Aarhus Universitet seks gange om året til universitetets studerende og ansatte. Omnibus har redaktionel frihed og redigeres uafhængigt af særinteresser hos nogen gruppe ved Aarhus Universitet.

Redaktionen
Vi modtager meget gerne input. Ring, skriv, eller kig forbi redaktionen:

Omnibus
Fuglesangs Allé 4,
bygning D (2623), lokale D2a
8210 Aarhus V
Telefon: 8715 3619
omnibus@au.dk

Lotte Bilberg, (lobi)
ansvarshavende redaktør
Telefon: 8715 3619
Mobil: 5133 5344
cbra@adm.au.dk

Marie Groth Andersen, (mga)
journalist
Telefon: 8715 3058
Mobil: 5133 5053
mga@adm.au.dk

Sara Rosenkilde Kristiansen, (srk)
studenterskribent
sark@adm.au.dk

Foto
Lars Kruse, fotograf
lk@adm.au.dk

Jesper Rais, fotograf
jbra@adm.au.dk

Anders Trærup, fotografelev
avt@adm.au.dk

Maria Randima, fotografelev
mrbs@adm.au.dk

Design og layout
Astrid Friis Reitzel, grafisk designer
afr@adm.au.dk

Korrektur
Charlotte Boel, kommunikationsmedarbejder
cbo@adm.au.dk

Oversættelse
Peter Lambourne, oversætter
peter@lambourne.dk

Produktion
vahl@nikolaisen

Oplag
15.000

ISSN 2245-9456

Distribution
Intern post på Aarhus Universitet.
Den nyeste udgave af Omnibus kan findes i standere og kantiner overalt på universitetet.

Annoncer
Telefon: 8715 3619
Mail: omnibus@au.dk

omnibus.au.dk

In English, please!

Omnibus is published in English as a web-based newspaper.

Just scan the code with your smartphone if you'd like to read the newspaper in English.

You can also find the English version at omnibus.au.dk/en

»AU's ledelse gemmer sig bag juridiske spidsfindigheder«

FYRINGSRUNDE Fagforeninger og tillidsrepræsentanter har haft ringe vilkår for at hjælpe og rådgive medlemmerne. Processen har virket rodet og lukket i en grad, som fagforeningerne ikke har oplevet ved fyringsrunder på andre arbejdspladser.

af Marie Groth Andersen

AU's ledelse har spillet med usædvanligt lukkede kort i forløbet frem mod fyringsrunden, lyder kritikken fra Erik Swiatek, der er forbundssekretær i PROSA.

»De ville ikke give tillidsrepræsentanterne navnene på de medarbejdere, der var påtænkt fyret. Det har gjort det svært for tillidsfolkene at forberede sig på fyringsrunden. I stort set alle andre fyringsrunder, som vi har været involveret i, har vi kunnet få det oplyst, så det er meget uheldigt. Men AU-ledelsen gemmer sig bag juridiske spidsfindigheder.«

Den oplevelse deler faglig konsulent i HK Østjylland, Jytte Gaardsted.

»Jeg er meget overrasket og forundret over den lukkethed, vi har mødt i forhandlingsforløbet og i processen,« siger hun.

Charlotte Højby Løssl, der er chefkonsulent i DJØFs forhandlingsafdeling er enig. Hun har heller ikke tidligere oplevet, at tillidsrepræsentanterne ikke kunne få udleveret en liste over de medlemmer, som er påtænkt fyret, inden en partshøring.

Pauvre fratrædelsesordninger

Heller ikke AU's frivillige fratrædelsesordninger får mange roser med på vejen fra fagforeningerne.

»Jeg er ikke imponeret over fratrædelsesordningerne. Vi har rig erfaring fra blandt andet fyringsrunder hos SAS og CSC, og AU's ordninger er pauvre,« mener Erik Swiatek fra PROSA.

Rodet proces

Charlotte Højby Løssl fra DJØF peger på, at processen desuden har været unødigt rodet.

»Forløbet op til fyringerne var forvirrende, det var svært at få klar besked fra ledelsen om de frivillige fratrædelsesordninger og seniorordningerne. Det skabte usikkerhed hos medlemmerne og gjorde det svært for vores tillidsrepræsentanter og os at rådgive dem,« siger hun og fortsætter:

»Også perioden efter, at partshøringensbrevene blev sendt, har været rodet. For eksempel er informationer om kompetenceudvikling kommet dryppvis og på bagkant, og det har gjort vejledningsopgaven for vores tillidsrepræsentanter og os svær, og for de berørte medlemmer giver det stor bekymring.«

Omnibus har også forsøgt at få en kommentar fra Dansk Magisterforening, som tidligere ligeledes har kritiseret, at tillidsrepræsentanterne har haft ringe muligheder for at udføre deres hverv og har kaldt AU's fratrædelsesordninger for »meget lidt attraktive«. Men da fagforeningens konsulenter på interviewtidspunktet fortsat lå i forhandlinger med AU's ledelse, ønskede de ikke at udtale sig.

Gade afviser kritik

At AU har valgt ikke at udlevere navne på påtænkt afskedigede medarbejdere inden partshøringen, begrundet vicedirektør i AU HR, Louise Gade, således i en mail til *Omnibus*:

»Det er sket ud fra et hensyn til den enkelte, til persondataregler og i samråd med Moderniseringsstyrelsen.«

Hun understreger, at AU på anden vis har bestræbt sig på at støtte tillidsrepræsentanterne.

»Blandt andet fik tillidsrepræsentanterne op til udlevering af partshøringensbreve oplyst antal medarbejdere, der ville blive varslet afskediget, deres tjenestested og tidsrum, hvor de ville få udleveret partshøringensbrev.«

Louise Gade er heller ikke enig i fagforeningernes oplevelse af, at processen har været rodet.

»Jeg er ked af, hvis nogle opfatter processen som rodet. Vi har gjort meget ud af tilrettelæggelsen og kommunikationen om processen. Der har for eksempel løbende været møder med tillidsrepræsentanter og fællestillidsrepræsentanter, og vi har oprettet en målrettet temaside om processen på hjemmesiden.«

Muligheden for at søge en frivillig fratrædelsesordning blev annonceret i december. Det mener Louise Gade ikke, der er noget at udsætte på.

»I de færreste organisationer, som står overfor store besparelser, har man mere end en måneds frist til at søge en frivillig ordning. I forhold til seniorordning erkender jeg, at præsentationen kom lidt sent i forløbet, men det var udtryk for en forhandlingsproces.«

Mister studienævne beslutningskompetence?

AU forventer, at fremdriftsreformens krav om automatisk tilmelding til fag og prøver vil føre til en stor stigning i antallet af dispensationssager i studienævne. Derfor har AU's uddannelsesbånd, der udvikler fælles rammer og strategier for AU's uddannelser, foreslået, at der åbnes mulighed for at delegerer beslutningskompetence fra studienævne til administrationen i rutinesager,

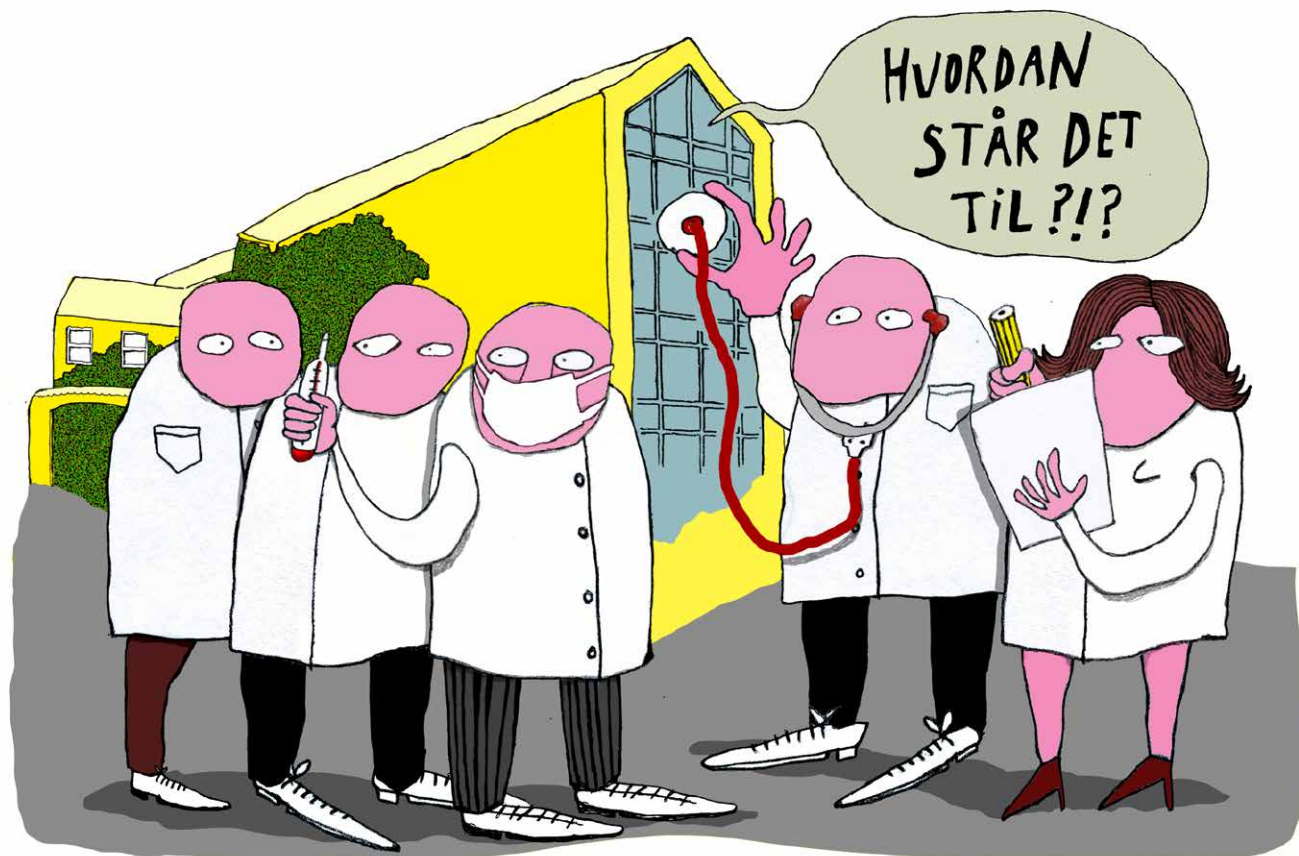
hvor studienævnet har en fast praksis.

Desuden har uddannelsesbåndet foreslået, at studieordningerne skal rumme mulighed for, at studerende kan tage på studieophold i udlandet eller i praktik i et semester og opnå 30 ECTS-points inden for det semester. For AU frygter, at færre studerende vil tage til udlandet eller i praktik, når kravet om automatisk tilmelding til fag og

prøver svarende til 30 ECTS-points og kravet om obligatorisk merit træder i kraft. Både udlandsophold og praktik er ofte forbundet med tab af ECTS-points.

Begge forslag har været i høring. Uddannelsesbåndet behandler nu de reviderede forslag, og i begyndelsen af april tager universitetsledelsen endeligt stilling til dem. (*mga*)

Læs mere om fremdriftsreformen på AU her: studerende.au.dk – søg på 'fremdriftsreform'.

Ekspertgruppen har fokus på institutterne

DIAGNOSE Den ekspertgruppe, som skal undersøge, hvor det er gået galt med reorganiseringen af universitetet, har institutterne som omdrejningspunkt for sin analyse.

af Lotte Bilberg

illustration: Louise Thrane Jensen

»Institutterne er i centrum af vores undersøgelse. De står centralt i alle de forandringer, vi har været igennem, og de står centralt i relation til basisproduktionen: forskningen og undervisningen. Så det er naturligt, at vi har et stort fokus på dem,« siger professor Torben M. Andersen fra Institut for Økonomi, der er formand for ekspertgruppen.

Alle institutledere interviewes

Ekspertgruppen har som noget af det første samlet fire institutledere dels for at »få et overblik over situationen«, som Torben M. Andersen udtrykker det, dels for at forberede de spørgsmål, som vil blive stillet under interviews med samtlige institutledere på AU.

»De fire institutledere repræsenterer forskellige typer af institutter og for-

skellige typer af fag. Der er meget stor forskel på, hvordan man er blevet påvirket af de forandringer, der er sket i forbindelse med omlægningerne, så den forskellighed er en vigtig vinkel for os,« fortæller Torben M. Andersen.

Han forklarer videre, at ekspertgruppen især var interesseret i at høre de fire institutlederes syn på, hvordan samspillet mellem dem og de administrative enheder fungerer, og hvordan de håndterer den interne organisation, efter at flere institutter er blevet meget store enheder.

Ekspertgruppen har ikke til opgave at lave en analyse af hele den faglige udviklingsproces, da problemanalysen »alene omhandler de organisatoriske og administrative forhold, da der er planlagt en internationalt uafhængig evaluering af hele den faglige udviklingsproces i 2016,« som det er formuleret i kommissoriet.

Se på midlerne, ikke målene

»Man kan lidt firkantet sige, at ledelsen

satte nogle mål for den faglige udviklingsproces, og den valgte nogle midler for at nå dem. Vi skal se på midlerne, men vi er ikke blevet bedt om at forholde os til målene.«

Hvad mener du om, at I ikke er blevet bedt om at analysere målene, når det samtidig er ekspertgruppens opgave at sikre »en forankring af den faglige udviklingsproces i organisationen«?

»Det er jo et klart mål i den faglige udviklingsproces, at for eksempel tværfagligheden skal styrkes. Vi kan godt lave nogle indikatorer på det punkt, men man kan reelt ikke tage stilling, fordi der er gået for kort tid. Men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke kan se på nogen ting af den type i vores analyse. Ledelsen har jo givet nogle klare begrundelser for organiseringen af for eksempel det administrative og det organisatoriske område i relation til udviklingsprocessen,« siger Torben M. Andersen.

Er det hensigtsmæssigt?

Om ledelsens begrundelser i forhold

til det administrative uddyber professoren:

»Man har for eksempel sagt, at institutlederen kun skal koncentrere sig om den faglige ledelse. Er det det, der er sket? Og er det realistisk i de rammer, der er sat? Man kan også spørge: Hvor hensigtsmæssigt er det, at den faglige ledelse er adskilt fra den administrative ledelse? Svarene på de spørgsmål har selvfølgelig betydning for, hvad forskerne kan levere af forskning.«

Tværfagligt samarbejde?

Torben M. Andersen forklarer videre om ledelsens begrundelser for størrelsen af institutterne efter reorganiseringen:

»Man kan spørge, om det kun var en smuk tanke, at store institutter fordrer tværfaglighed. Man kunne jo forestille sig, at det skaber så stor fremmedgørelse, at man søger mod den meget snævre gruppe i den store enhed. Det er et af de aspekter, vi allerede har fået øje på efter interviewet med de fire institutle-

dere, og som vi formodentlig vil bygge ind i det spørgeskema, vi vil sende til forskerne.«

Han fortsætter:

»Jeg tror helt sikkert, at vi vil få meget forskellige svar, for vi ved allerede, at forandringerne har haft vidt forskellige konsekvenser på forskellige områder. Man kunne ud af APV'en se, at der var en meget tæt sammenhæng mellem, hvordan forskerne var blevet påvirket af udviklingsprocessen, og om de vurderede den positivt eller negativt.«

Torben M. Andersen konkluderer:

»At se på alt dette er ikke det samme som at tage stilling til de overordnede strategiske mål i den faglige udviklingsproces som sådan. Det er at tage stilling til, om den administration og den organisation, man har opbygget, rent faktisk understøtter målene. Hvis ikke det er tilfældet, er det selvfølgelig et problem.«

Men kan ekspertgruppen pege på løsninger på problemerne – foreslå, at man kunne gøre A, eller man kunne gøre B?

»Ja, og det er jeg da også sikker på, at den vil gøre, ellers skulle det da være første gang, en ekspertgruppe ikke benytter lejligheden til at komme med forslag,« griner Brian Bech Nielsen. Han fortsætter mere alvorligt:

»Ekspertgruppen skal, for nu at sige det ligeud, ikke ende med en ny 9. marts-rapport, for det kan vi ikke holde til som organisation. Vi er nødt til i første omgang at se på, hvordan vi får repareret vores maskine. Og først når den er repareret, giver det mening at gennemføre en international evaluering af målene med den faglige udviklingsproces. Derfor bliver det en proces i to trin.«

Hvor drastisk vil I gå til værks med ændringer inden for de rammer, som I har udstukket for ekspertgruppens interne analyse?

»Vi har problemer, som gør ondt og skal

”

Ekspertgruppen skal, for nu at sige det ligeud, ikke ende med en ny 9. marts-rapport, for det kan vi ikke holde til som organisation.

*Brian Bech Nielsen,
rektor*

Rektor ser et par håndfulde problemstillinger

Rektor Brian Bech Nielsen vil ikke pege på, hvilke problemer han finder er de største i forhold til at få orkestret til at spille bedre på AU. Men i den lytterunde, han var ude på kort før, han fik rektorkæden om halsen, opfangede han »et par håndfulde problemstillinger«, som han alle kan se adresseret i kommissoriet.

Ekspertgruppen skal 1. juni aflevere en rapport til analysepanelet, som består af repræsentanter for medarbejdere og studerende på AU. Analysepanelet har derefter til opgave at kommentere ekspertgruppens rapport, inden panelet sender den til universitetsledelsen.

»Jeg forventer, at vi får et rigtig godt beslutningsgrundlag,« siger rektor Brian Bech Nielsen.

Ekspertgruppen skal ikke komme med de cederede forslag til løsninger på problemerne. Hvordan skal det egentlig forstås?

»Vi har som ledelse en forpligtigelse til at komme med et udspil, og det, vi så kommer med, har vi selvfølgelig tænkt os at sende i høring på universitetet.«

løses, og der vil blive taget de nødvendige midler i brug. På nuværende tidspunkt vil jeg ikke lægge mig fast på noget som helst, men jeg vil se meget omhyggeligt på det, der kommer fra ekspertgruppen.«

Hvornår er universitetsledelsen klar med sine beslutninger?

»Vi vil bestræbe os på at melde ud efter sommerferien. Det er muligt, at der er nogle beslutninger, der skal konfirmeres i bestyrelsen, så det skal også passe sammen med dens kalender.«

På spørgsmålet om, hvorvidt medarbejdere og studerende får mulighed for at læse ekspertgruppens rapport med analysegruppens kommentarer, svarer Brian Bech Nielsen:

»Jeg skal først lige drøfte med analysegruppen, hvornår og hvordan ekspertgruppens rapport skal offentliggøres.«

Han fortsætter:

»Men jeg vil da finde det naturligt, at rapporten følger med som bilag i forbindelse med høringsprocessen.«

fakta

International evaluering af AU i 2016

Universitetsledelsen har planer om en international evaluering af den faglige udviklingsproces i 2016.

»Vi vil gerne have internationale eksperter til at se på os udefra for at svare på, om AU har nået de mål, som vi satte os i 2011. Har vi for eksempel fået et velfungerende samarbejde på tværs af organisationen, bidrager vi til løsningen af vigtige problemer for det omgivende samfund, og henter vi store forskningsbevillinger til universitetet i fornødent omfang?«

Som et relevant målepunkt i en international undersøgelse peger rektor på EU's støtteprogram for forskning og innovation Horizon 2020 med et samlet budget på 70,2 milliarder euro.

»Et parameter vil garanteret være, hvordan vi klarer os i det forskningsprogram, der kaldes Societal Challenges i Horizon 2020.«

Universitetsledelsen har endnu ikke lagt sig fast på, hvem der skal forestå undersøgelsen.

Alle medarbejdere og studerende får spørgeskemaer kort efter påske

Ekspertgruppen spørger kort efter påske både studerende og medarbejdere om specifikke forhold knyttet til det organisatoriske og det administrative. Alle vil blive spurgt, men alle vil ikke få det samme spørgeskema. Gruppen er lige nu ved at finde ud af, hvilke spørgsmål den finder relevant at stille de forskellige målgrupper ud fra interviews med udvalgte repræsentanter for grupperne.

Hvordan ser det hele ud fra din pind?

»Vi lægger stor vægt på åbenhed, så alle er mere end velkomne til at skrive til os,« siger professor Torben M. Andersen. Flere har allerede sendt en mail til ekspertgruppen.

»Vi finder det ekstremt nyttigt at få mails, fordi det giver os et indtryk af, hvilke problemer der er generelle. Man må gerne skrive om meget konkrete ting, for det kan godt fortælle os noget om strukturelle problemer som for eksempel: Hvordan er det, systemet responderer på problemer? Hvad er det, medarbejderne står med, som de ikke aner, hvordan de skal få løst?«

Når vi afleverer vores rapport, vil det aldrig komme til at fremgå, hvem der har skrevet til os, så man skal ikke være bange for at blive genkendt som afsender af et budskab i den endelige rapport, siger Torben M. Andersen.«
Ekspertgruppens mail: ekspertgruppen@au.dk

Ekspertgruppen skal koncentrere sig om tre problemområder

Ekspertgruppen har i opdrag at kaste sig over tre problemfelter: nærværende ledelse, medarbejders og studerendes mulighed for at blive inddraget i beslutninger og den administrative understøttelse af universitetet.

Se ekspertgruppens kommissorium på medarbejdere.au.dk. Søg på »Ekspertgruppe kommissorium«.

Analysepanel og ekspertgruppe er præsenteret i *Omnibus* nr. 1 fra februar i år, som du finder under »Arkiv« på omnibus.au.dk.

Palle alene i verden eller en del af forskningsmiljøet?

PH.D.-UNDERSØGELSE Ph.d.-forløbet er forbundet med faglig ensomhed og usikkerhed. Det kan være hårdt, men det er en del af livet som forsker, mener Jakob Sievers og Anne Peschel, der begge er ph.d.-studerende på AU.

af Marie Groth Andersen
foto: Jakob Sievers,
Institut for Miljøvidenskab

Jakob Sievers er ph.d.-studerende på Institut for Miljøvidenskab i Roskilde, hvor han forsker i CO₂-udvekslingen mellem havis og atmosfære i Nordøstgrønland. Jakob Sievers anslår, at han har mellem 20 og 40 fagfæller på verdensplan. På AU er det kun ham og hans vejledere Lise Lotte Sørensen og lederen af Arctic Research Centre, Søren Rysgaard, der forsker lige netop i det felt. Dog har han flere AU-kolleger, der enten bruger lignende teknikker og måleudstyr eller forsker i arktiske forhold. Men den faglige ensomhed, som 16 procent af ph.d.-

studerende på AU oplever, og som 40 procent af de ph.d.-studerende på Institut for Miljøvidenskab oplever, kender han udmærket.

»I det daglige snakker jeg primært med forskere, der arbejder med de samme metoder som mig, men på andre områder. Så hvis jeg sidder og bakser med et problem, som handler specifikt om havis, er det svært for mig at få hjælp til at løse det.«

Ensomheden knytter sig kun til det faglige, han føler sig aldrig alene på arbejdspladsen.

»Vi er et lille institut. Her er færre folk, men man er tættere knyttet til hinanden. Det er lidt ligesom i en landsby.«

At tænke som en forsker

Selvom Jakob Sievers' arbejdsuge

snildt kan snige sig op over de 70 timer, føler han sig sjældent stresset. Men det gjorde han i begyndelsen af ph.d.-studiet.

»Der var en tid, hvor jeg ikke følte, at jeg kunne byde ind med noget og ikke kunne finde min plads. Jeg tror, det hang sammen med overgangen fra kandidatstudiet, hvor man arbejder meget rapportorienteret og bliver uddannet til at svare på spørgsmål frem for at stille dem. Forskning er en helt anden proces. Her handler det om at stille det gode og relevante spørgsmål, argumentere for, hvad det er vigtigt at få svar på, og så skaffe svaret. Det tog mig omkring to år at lære at tænke spørgsmålsorienteret.«

Selvom 13 procent af de ph.d.-studerende på AU føler sig meget stressede,

har ingen ph.d'er på Institut for Miljøvidenskab i ph.d.-undersøgelsen givet udtryk for, at de er stressede.

»Vi ligger uden for byen, så folk kører herfra i ordentlig tid for at nå hjem, jeg møder sjældent andre her om aftenen. Og vi er heller ikke så mange ph.d.-studerende, så her er ikke ph.d.-forsvar så tit. Det tror jeg også spiller ind. Man kan godt få skabt et stort forventningspres til sig selv ved hele tiden at opleve andre ph.d.-studerende forsvare deres projekter.«

Usikkerheden rammer

To et halvt år inde i ph.d.-studiet føler han sig hjemme i sit stof, men han oplever stadig momenter, hvor usikkerheden rammer.

»Man ser ph.d'er som dem, der ved

Jakob Sievers er ph.d.-studerende på Institut for Miljøvidenskab og forsker i CO₂-udvekslingen mellem havis og atmosfære. Det er der ikke mange, der forsker i, så han kender godt til den faglige ensomhed, som flere ph.d.-studerende har givet udtryk for i ph.d.-undersøgelsen.

alt inden for deres felt, og de udtaler sig ofte på tv. Det er et stort ansvar, og jeg ved ikke, om jeg også kunne stille mig op på tv og udtale mig som ekspert på mit felt. Især i perioder, hvor jeg er usikker på retningen i mit projekt, kan jeg godt føle, at alle andre har styr på deres lort, og at jeg bare ikke kan finde ud af noget.«

Han har også bemærket, at hans usikkerhed tager til op til det ugentlige møde med hans vejleder.

»Når vi mødes hver uge, lægger det jo et pres på mig. Jeg skal kunne levere noget nyt, og det kan jeg godt mærke op til mødet. Men det får min vejleder ofte lagt en dæmper på i løbet af mødet.«

Nærmest en hobby

På trods af pres, usikkerhed og faglig ensomhed føler Jakob Sievers sig privilegeret som ph.d.-studerende.

»Det er hårdt, og jeg arbejder meget mere end en gennemsnitsdansker, men jeg laver det, jeg gerne vil. Det er nærmest halvt hobby for mig, og jeg gør en forskel.«

Betragtes som studerende

I kælderen under Institut for Marketing og Organisation sidder instituttets ph.d.-studerende samlet på den samme gang. Anne Peschel er én af dem. Hun stammer fra Tyskland og har været ph.d.-studerende på AU i godt et år. Hun er tilknyttet forskningscentret MAPP og forsker i forbrugeradfærd, blandt andet laver hun eksperimenter, hvor hun undersøger forbrugeres opfattelse af priser på fødevarerprodukter.

Hun er godt tilfreds med at være ph.d.-studerende på AU, møder glad på arbejde om morgenen og nyder selv at kunne bestemme, hvornår hun vil møde, eller om hun vil arbejde hjemme en dag.

Når det er sagt, så kan et par ting blive bedre, mener hun. Blandt andet føler hun sig ikke altid respekteret som medforsker på instituttet.

»Det kunne godt blive bedre. I min forskningsgruppe ser vi hinanden som kolleger, men overordnet på instituttet er der en tendens til, at ph.d.er betragtes mere som studerende end som forskere, og vi bliver behandlet anderledes end de øvrige forskere. Vi skal for eksempel deltage i de obligatoriske kurser, selvom de ikke er relevante for vores forsk-

ning. Vi er alle sammen placeret på samme gang uden hensyn til, hvad vi forsker i. Og vi har netop fået loft over vores budget, så vi kun har 30.000 kroner til at dække udgifter til rejser, konferencer, bøger, kurser med videre i løbet af de tre år som ph.d.-studerende.«

Hård tone

I ph.d.-undersøgelsen boner instituttet også ud som et af de steder, hvor tonen er hård og negativ, og hvor miljøet er konkurrencepræget.

»Det er rigtigt, at tonen var ret hård tidligere. Men det har ændret sig, fordi flere ph.d.-studerende gjorde opmærksom på, at tonen ved midtvejsevalueringerne var unødigt hård. De ph.d.-studerende blev udspurgt om deres projekter på en meget direkte måde, som føltes nedladende. Fokus var på det negative frem for at være konstruktiv og fokusere på, hvad man kunne gøre bedre.«

Ensomhed er et vilkår

Anne Peschel er ofte alene med sin forskning, for få arbejder eksperimentelt indenfor hendes forskningsfelt. Men ensomhed er ikke et problem for hende, det er et vilkår, når man forsker, mener hun.

»Ensomhed er en del af livet, når du er ved at gøre dig til specialist inden for et felt. Men der er altid nogen, du kan spørge. Måske sidder de ikke på samme universitet eller i samme land som dig. Men der må man jo bruge sit netværk og trække på de kolleger, man møder til konferencer.«

Ligesom 82 procent af de ph.d.-studerende på instituttet føler Anne Peschel sig usikker indimellem.

»Helt sikkert. Jeg tvivler på, om jeg ved nok om mit felt, og i perioder er jeg usikker på mit arbejde, men mine vejledere får mig som oftest tilbage på sporet.«

»Til gengæld er jeg sjældent stresset, og her spiller min tyske baggrund måske en rolle. For i Tyskland er det normalt at arbejde for en professor og undervise på instituttet. Det er det, du får din løn for, mens din forskning er noget, du laver i fritiden. Så jeg føler mig privilegeret over at blive betalt for at forske og at have tid til det.«

”

... overordnet på instituttet er der en tendens til, at ph.d.er betragtes mere som studerende end som forskere, og vi bliver behandlet anderledes end de øvrige forskere.

Anne Peschel,
ph.d.-studerende

fakta

Hvad viser undersøgelsen?

Overordnet er de ph.d.-studerende på AU godt tilfredse med ph.d.-forløbet. Men ph.d.-studiet er også forbundet med usikkerhed, stress og ensomhed. I den forbindelse har det stor betydning for de ph.d.-studerendes trivsel at være en del af et kollegialt forskningsmiljø.

Tilfredshed med forskningsmiljø

74 procent føler sig som en del af forskerfællesskabet her på stedet.
82 procent føler sig respekteret som medforskere.
89 procent giver udtryk for, at deres vejleder anerkender deres indsats.

Tilfredsheden med forskningsmiljøet er især udtalt på ST og Health. På Arts og BSS oplever ph.d.-studerende derimod i højere grad, at forskningsmiljøet er konkurrencepræget, og at tonen er hård og negativ.

Stress og ensomhed – mest udtalt på BSS og Arts

Ph.d.-studiet er også forbundet med følelsen af usikkerhed og stort arbejdspress.
13 procent oplever stærke stress-symptomer.
13 procent føler sig ensomme på arbejdspladsen.
16 procent føler sig alene med deres projekt og savner faglig sparring.
31 procent føler sig ofte udkørt.
59 procent føler sig tit usikre på, om det, de laver, er godt nok.
Både stress og ensomhed er mest udtalt blandt ph.d.-studerende på Arts og BSS.

Undervisning tager tid fra ph.d.-projekt

De ph.d.-studerende oplever at bruge meget tid på det arbejde, de yder ved siden af deres forskning, blandt andet undervisning.
56 procent mener, at arbejdet har et omfang, der går ud over deres forskning. Omvendt tilkendegiver 85 procent, at arbejdet er lærerigt.

Tilfredshed med vejledning

AU's ph.d.-studerende er generelt godt tilfredse med deres vejleder. På både ST og Health er der tendens til, at vejleder er mere styrende end på BSS og Arts, hvor de studerende omvendt arbejder mere selvstændigt med deres projekt.

Bruger ikke PhD Planner

Selvom der er generel tilfredshed med vejledningen, så bruger kun halvdelen af de ph.d.-studerende den obligatoriske halvårsevaluering til at gøre status på projektet. Helt skidt ser det ud for det ph.d.-administrative system PhD Planner. Kun hver fjerde giver udtryk for, at de bruger planeren. På Health er det kun hver sjette, og på enkelte institutter bruges den slet ikke.

Datagrundlag:

I alt er spørgeskemaet bag undersøgelsen blevet sendt til 2.244 ph.d.-studerende, hvoraf 1.780 valgte at svare. Det giver en svarprocent på 79.
Kilde: Kvalitet i ph.d.-forløb udarbejdet af Center for Undervisning og Læring på AU på foranledning af AU's Talentbånd. Læs hele undersøgelsen og rapporter for hvert hovedområde her: www.au.dk/kvalitetiphd

Jakob Sievers,
ph.d.-studerende på Institut for Miljøvidenskab

Forskning er et håndværk

MESTERLÆRE De to forskere bag ph.d.-undersøgelsen er ikke i tvivl om, hvor AU bør sætte ind for at hæve kvaliteten af ph.d.-forløbene: bredere vejledning og integration i forskningsmiljøet.

af Marie Groth Andersen
foto: Jakob Sievers,
Institut for Miljøvidenskab

» Ph.d.-studiet er en proces, hvor man skal lære forskningshåndværket, at tænke som en forsker, at opøve forskningsmæssig dømmekraft. Ikke kun i forhold til de tekniske forskningsmæssige færdigheder, men også i forhold til at vurdere, hvad der er et godt projekt, og hvordan man begår sig i et forskningsmiljø. Det er en socialisering, der skal finde sted. Lidt a la mesterlæren,« siger Torben K. Jensen, der sammen med Gitte Wichmann-Hansen står bag ph.d.-undersøgelsen.

Med i værkstedet

For at den socialisering kan finde sted, skal den ph.d.-studerende være en del af forskningsmiljøet og dagligt omgås etablerede forskere, mener Torben K. Jensen.

»For hvis ikke man går sammen med mester, så lærer man ikke nok. Det er jo moderne med seniorforskerne i dagligdagen, der betyder så meget. For eksempel at sidde sammen med en etableret forsker i ti timer i et fly på vej til konference. Eller at opleve andre forskere give kritik på hinandens projekter. At høre forskere skændes, når de læg-

ger deres projekter frem for kolleger. Ph.d.-studerende skal med i værkstedet.«

Gitte Wichmann-Hansen er enig: »Vi producerer ikke dygtige, selvstændige forskere ved at lade dem arbejde alene. Så producerer vi i stedet ensomme forskere. Og faglig og social ensomhed koster. Ph.d.-studiet er en hård skole, men det skal ikke være unødigt hårdt, for det koster på funktionaliteten og i sidste ende på kvaliteten af forskningen.«

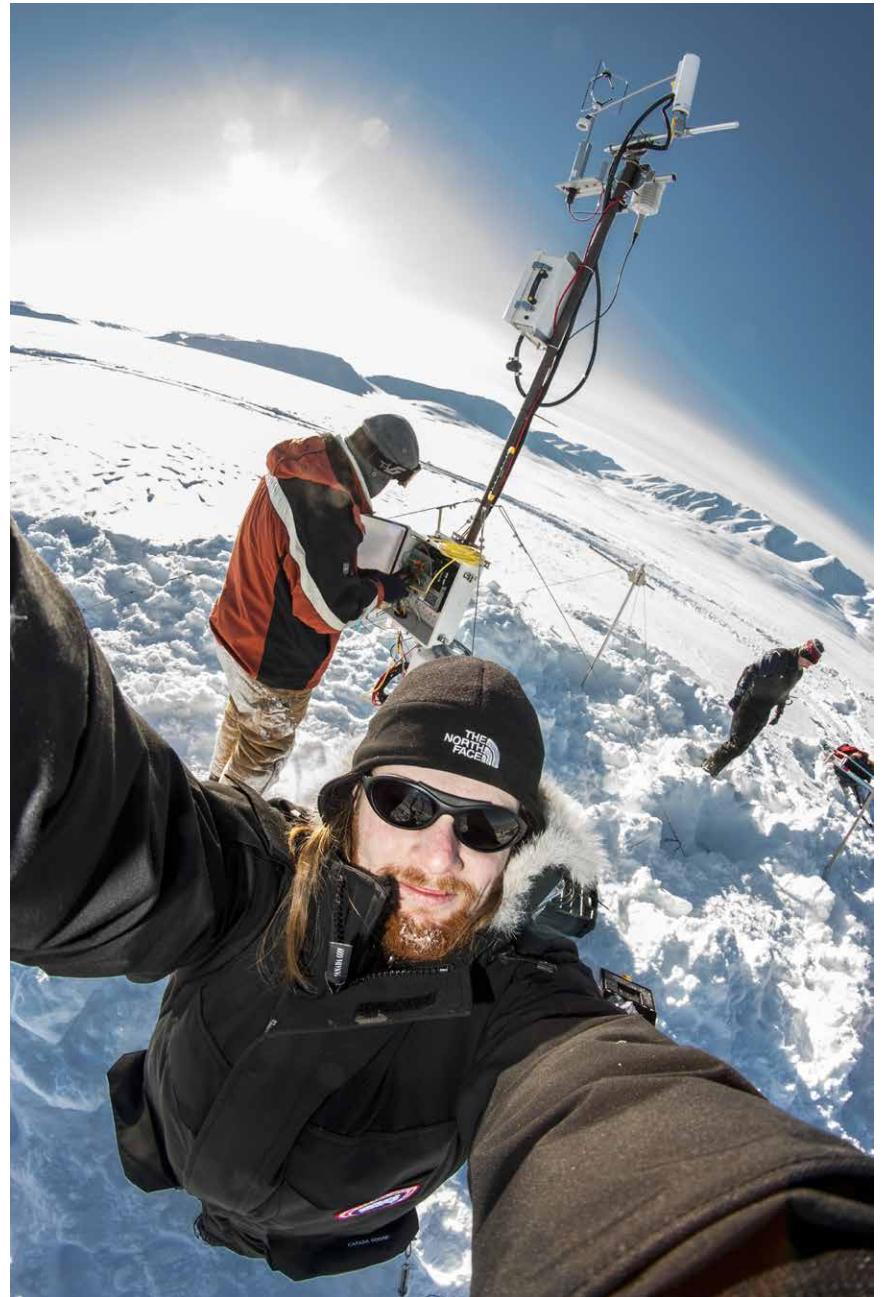
Det faktum, at 16 procent af de ph.d.-studerende føler sig alene med deres projekt, er ifølge de to forskere et bevis på, at AU kan gøre det bedre.

»Det tal er for højt, det burde være nul. Det er hele meningen med vejledningen, at ensomhed ikke kan finde sted,« siger Torben K. Jensen.

Bredere vejledning

Vejledningen er ofte centreret snævert om faglige spørgsmål. Og med rette, mener Gitte Wichmann-Hansen.

»Men det at tage en ph.d. rejser også mange andre spørgsmål: Hvordan forvalter man et treårigt projekt? Hvad med udlandsophold? Hvordan publicerer man sine resultater? Så der er behov for bredere vejledning. Det stiller krav til vejlederne, og det kræver, at AU satser på systematisk træning i den ikke-faglige vejledning.«

hvad kan du selv gøre?

Som ph.d.-studerende er du underlagt en skæv magtrelation, fordi du er så afhængig af din vejleder. Men der er flere ting, du kan gøre for at øge din trivsel:

- Undersøg, hvad man gør på andre institutter. Måske kan du blive inspireret.
- Bed om en studieplads i et livligt forskningsmiljø.
- Forsøg at sætte din vejledning i system. Har du brug for flere møder, så bed om det. Og lad dig ikke spise af med et nej og argumentet om, at et ph.d.-studie handler om at arbejde selvstændigt.
- Brug ph.d.-foreningerne.
- Opsøg andre ph.d.-studerende: Lav skrivegrupper, og giv hinanden feedback.

Kilde: Gitte Wichmann-Hansen og Torben K. Jensen

omnibus.au.dk

»Vi har sat gang i en proces ...«

Sådan lyder svaret nærmest enstemmigt fra ph.d.-skolelederne på AU's fire hovedområder, da *Omnibus* spørger, hvordan de følger op på undersøgelsen. Indtil nu er det så som så med konkrete tiltag, men alle hovedområder vil stramme op på vejledningen.

Læs de fire ph.d.-skolelederes svar på omnibus.au.dk

Her kan du også læse ph.d.-foreningen AUPA's holdning til undersøgelsen.

Sidste planter på plads inden åbning af tropehus

FRA FORSKNING TIL FORMIDLING

Gartnerne har travlt med at lægge sidste hånd på indretningen af et nyt tropehus, som først åbner officielt til september. Men nysgerrige kan allerede fra 16. april følge med i færdiggørelsen af C.F. Møllers berømmede byggeri i Botanisk Have i Aarhus.

af Lotte Bilberg
fotos: Jesper Rais

Mens de fleste har haft brug for huer, vanter og halstørklæder til at holde varmen i løbet af vinteren, har gartnerne svedt i et nyt tropehus i Botanisk Have.

»Vi har måttet køre mange læs dårligt jord ud, før vi kunne komme til at plante, og det er noget, der giver sved på panden i tropevarme,« konstaterer væksthugartner Helle Brandt.

Hun forklarer, at de tunge entreprenørmaskiner, der har været brugt i forbindelse med anlægsarbejdet, helt har udpint jorden i det nybyggede, 1.000 kvadratmeter store tropehus. Men sammen med sine kolleger er hun efter de mange ture med tunge trillebøre ved at være klar til genåbningen af væksthuse- ne i Botanisk Have i Aarhus.

Piratfisk og sommerfugle

C.F. Møller har slået stregerne til det 18 meter høje hus, hvor en af de store attraktioner bliver et 12 meter højt trætårn, hvorfra publikum kan overskue hele den tropiske herlighed inklusive piratfisk i vandbassin og sommerfugle i trætoppe.

Gennemgribende restaureret

Ud over nybyggeriet har C.F. Møller stået for en gennemgribende restaurering af tre mindre væksthuse, som blev tegnet af samme arkitekt for snart 45 år siden. De besøgende kan i disse huse opleve planter, der gror i henholdsvis middelhavsklima, ørken og tropiske bjerge.

Fra forskning til formidling

Hvor forskere og studerende tidligere har haft nytte af de mange

tusinde planter i forbindelse med forskning og undervisning, er det formidling om botanik til almindeligt interesserede, der fremover vil være i centrum for aktiviteterne i væksthuse.

»Den forskningsmæssige anvendelse af planterne i væksthuse har været for nedadgående de senere år, hvilket blandt andet skyldes, at forskerne i dag arbejder på en anden måde end tidligere. For eksempel har de ikke længere samme behov for at kunne drive planter til blomstring, da de har et langt tættere samarbejde med forskere i tropiske lande,« fortæller fagleder, lektor Finn Borchsenius fra Science Museerne ved AU.

Fire forskellige verdensdele

Finn Borchsenius har i samarbejde med medarbejderne ved Science Museerne stået for indretningen af det nye tropehus. De besøgende kan se frem til ikke længere at blive præsenteret for rækker af planter med hvide planteskilte med latinske betegnelser placeret i en lidt tilfældig orden. Planterne er nu samlet i fire forskellige verdensdele både i tropehuset og i de tre øvrige væksthuse.

Dermed har Finn Borchsenius og co. til hensigt at give de besøgende en sammenhængende oplevelse ved at lade dem rejse gennem forskellige landskaber og klimazoner.

Regner på 80.000 besøgende

Også menneskets indflydelse på naturen er en del af fortællingen, for eksempel er der ryddet et stykke af regnskoven i tropehuset. Finn Borchsenius regner med op mod 80.000 besøgende årligt, og han forventer, at attraktionerne i væksthuse- ne kan tiltrække både skoleklasser, gymnasieklasser og alle med interesse for botanik.

Planten *Browneopsis disepala*, som væksthugartner Helle Brandt (tv.) og væksthugartner Kemi Kvist Larsen er ved at plante i det nye tropehus, er en sjælden sag fra Ecuador. Helle Brandt plantede den efter flytningen et sted, hvor den tabte alle bladene, fordi den ikke trivedes. Hun gravede den op for at sætte den i skyggen af en af de store palmer, og sidste forår skød den med friske skud, så nu får den en ny chance på en mere central plads.

Kuplen i det nye tropehus er lavet af luftpuder i EFTE, som er et transparent foliemateriale, der reducerer tabet af varme, da EFTE isolerer som en termorude. Andre eksempler på bæredygtige teknologier i det nye tropehus er varmepumpeanlæg, regnvandstanke og solvarmepaneler.

fakta

Væksthusene hører under Science Museerne ved Aarhus Universitet.

Gratis adgang.

Åbningstider: Mandag til fredag 9-16. Weekend 10-17.

Ny café åbner i forbindelse med adgang til plantesamlingerne.

stenomuseet.dk

kirsten neuhaug

40 år på AU

Uddannet kontorelev i 1966 og ansat som lønbehandler på Århus Tandlægehøjskole i 1973. Blev ved fusionen mellem Tandlægehøjskolen og AU i 1992 en del af fakultetssekretariatet, og ved den administrative omlægning på AU for et par år siden blev hun en del af AU HR back office.

Har gennem årene beskæftiget sig med lønbehandling, personalesager, support og opdatering af personaleadministrative systemer.

Desuden har hun været medlem af AU's konsistorium, der i 2004 blev erstattet af AU's bestyrelse. Derudover har hun siddet i to kollegiebestyrelser, Sandbjergbestyrelsen og Forskningsfondsbestyrelsen, i valgudvalget og er i dag medlem af LSU.

Nogle uger efter den varslede fyring var Kirsten Neuhaug i audiens hos dronningen for at takke for sin fortjenstmedalje. Hun havde været lidt i tvivl om, hvorvidt hun skulle tage imod medaljen: »Jeg havde det lidt ligesom Idas far i Kroniken: Hvorfor skal jeg takke dronningen for, at jeg har fået lov til at arbejde i 40 år?« Hun drog alligevel til Christiansborg, og det er hun glad for i dag:

»For en royalist som mig var det en stor oplevelse at have dronningen på tomandshånd. Og jeg kan lige så godt sige, at jeg var blevet skuffet, hvis det havde været Joachim eller Frederik, der havde stået for audiensen,« siger Kirsten Neuhaug.

Prykket efter 40 og 50 år på AU

FYRINGER HR-supporter Kirsten Neuhaug og arbejdsmiljøleder Erling Østergaard har arbejdet på AU i henholdsvis 40 og 50 år. Nu har de begge fået et prik.

af Marie Groth Andersen
fotos: Lars Kruse og Anders Trærup

Erling Østergaard færdes hjemmehavende på gangene på Institut for Odontologi på Health, og på den korte tur fra hovedindgangen til hans kontor får han hilst på adskillige medarbejdere. På dørskiltet står der 'arbejdsmiljøleder', »men det er nok mere rigtigt at kalde mig altnuligmand,« mener han.

Siden han i 1964 som 18-årig begyndte som laboratorietechnikerlev på det, der dengang hed Århus Tandlægehøjskole, og som i 1992 blev en del af det

daværende Lægevidenskabelige Fakultet på AU, har han beskæftiget sig med alt lige fra budgetter over sikkerhed, forskning og undervisning i arbejdsmiljø til bygningsrenovering. Siden årtusindskiftet har han været involveret i planlægning, projektering og overvågning af den omfattende totalrenovering af instituttets klinikker og laboratorier, som efter planen er tilendebragt ved udgangen af i år.

»Bygningsprojektet ville jeg gerne have gjort færdig inden min pensionering, for nu er huset ved at være i lige så pæn stand, som da jeg kom til det i sin tid.«

Den plan havde 68-årige Erling Østergaard også indviet institutlederen

i. Af samme grund søgte han hverken om seniorordning eller frivillig fratrædelse.

»Jeg havde forudset, at jeg måske nok ville blive skåret i timetal som følge af besparelserne. Men jeg forventede ikke en fyreseddel, da jeg jo selv lagde op til at stoppe med udgangen af næste år.«

Ikke min beslutning

Den 24. februar kunne Erling Østergaard dog konstatere, at hans 50 år på AU ville ende med en fyring.

»Jeg tænkte: Nå, det var så det. Hvis det er sådan, de vil have det, så får de det sådan. Men det ærgrer mig.«

Han fik tilbuddet om at konvertere sin fyring til en frivillig fratrædelse.

Men sagde nej tak.

»Jeg vil ikke fratræde frivilligt, for jeg er ikke færdig med mit arbejde. Det er ikke min beslutning at stoppe nu, det er ledelsens beslutning.«

Lukket proces

Erling Østergaard ærgrer sig også over, at ledelsen ikke har valgt at spille med mere åbne kort over for ældre medarbejdere som ham selv, der er tæt på at skulle pensioneres.

»Jeg ville gerne have, at min leder havde meldt ud om situationen inden fyringsrunden. Jeg tror, det ville have været en fordel for mig og instituttet. Måske kunne vi have talt os frem til en værdig løsning, som vi begge kunne

Erling Østergaard

50 år på AU

Begyndte som laborantelev i 1964 på Århus Tandlægehøjskole. Ansat som laboratorietekniker samme sted efter endt uddannelse. Tandlægehøjskolen fusionerede i 1992 med Det Lægevidenskabelige Fakultet på AU, og Erling Østergaard er i dag ansat som arbejdsmiljøleder på Institut for Odontologi ved Health.

Gennem årene har han beskæftiget sig med budgetter, undervisning, forskning, arbejdsmiljø og bygningsrenovation:

- Han bidrog til at sikre den aarhusianske tandlægeuddannelse en fortsat plads på finansloven, da daværende uddannelsesminister Bertel Haarder svang sparekniven over uddannelsen i 80'erne og truede med at lukke Tandlægehøjskolen.
- Han var med til at indføre toksikologien på de tandlægestuderendes skema og underviser i arbejdsmiljø og hygiejne.
- I forbindelse med totalrenoveringen af samtlige laboratorier og klinikker på Institut for Odontologi har han været med i planlægning, udbud, projektering og overvågning af projektet.

Arbejdsmiljøleder Erling Østergaard har været ansat på AU i 50 år. Nu er han afskediget.

”

**Jeg vil ikke
fratræde
frivilligt,
for jeg er
ikke færdig
med mit
arbejde. Det
er ikke min
beslutning
at stoppe
nu, det er
ledelsens
beslutning.**

*Erling Østergaard,
arbejdsmiljøleder*

være tilfredse med. For mig giver det ikke mening, at lederen ikke må drøfte den slags forhold med medarbejderne.«

I sin seniorpolitik slår AU på, at generationsskifte på arbejdspladsen skal ske, uden at organisationen mister viden. Men Erling Østergaard mener, det er naivt, når ledere på AU forventer, at en afskediget medarbejder i opsigelsesperioden pligtskyldigt overleverer al sin viden.

»En afskediget medarbejder har fra dag ét mistet sit engagement i arbejdspladsen og fokuserer i stedet på næste fase af sit liv.«

Den fase begynder for hans vedkommende til oktober, hvor han går på pension.

Fik fortjenstmedalje – og et prik

En æske i kongeblát skind ligger foran HR-supporter Kirsten Neuhaug. Indeni skinner en sølvmedaljon med Dronning Margrethe i profil. Den er tung, men den symboliserer også 40 år på arbejdsmarkedet.

»Jeg blev kontoruddannet i 1966. Jeg var i lære ved Tekstilfabrikken i Aalborg, hvor jeg efterfølgende blev ansat efter endt uddannelse. Men da min mand skulle læse biologi i Aarhus, fik jeg i 1973 job som lønbehandler på Århus Tandlægehøjskole,« fortæller Kirsten Neuhaug.

Da Tandlægehøjskolen i 1992 fusionerede med Det Lægevidenskabelige Fakultet, blev hun en del af fakultetssekretariatet, og i dag er hun HR-supporter i AU HR.

Sidste år kunne hun fejre 40-års jubilæum, og ledelsen i AU HR indstillede hende derfor til dronningens fortjenstmedalje i sølv. Men hverken medalje eller 40 års engagement gav 63-årige Kirsten Neuhaug beskyttelse, da AU skulle fyre 195 medarbejdere. Den 24. februar om morgenen modtog hun en mail med beskeden om, at hun var påtænkt afskediget.

Ærgerligt punktum

»At 40 år på AU skulle slutte med en

fyring, skulle jeg lige arbejde med. Jeg havde en tanke om, at det måske kunne være mig. Men det var stadig en underlig fornemmelse at se beskeden, og jeg blev chokeret og ked af det.«

Kirsten Neuhaug havde hverken søgt om en frivillig fratrædelsesordning eller en seniorordning, på trods af at hun nærmer sig pensionsalderen.

»Jeg har ikke sparet op til efterløn, og derfor ville jeg ikke tilbyde at gå før tid. Jeg ville gerne arbejde frem til, jeg kan gå på pension som 65-årig.«

Med hjælp fra HK har Kirsten Neuhaug, der også er medlem af LSU, efterfølgende fået forhandlet en fratrædelsesordning på plads, som hun i dag er godt tilfreds med. Hun fortsætter sit arbejde på fuld tid frem til og med marts næste år, hvor hun så for første gang skal prøve tilværelsen som arbejdssøgende dagpengemodtager, inden hun fire måneder senere kan gå på pension.

Drengene fra Monte Carlo er klar til endnu en torn som konferenciers ved Kapsejladsen: »Men nu er det heldigvis ikke os, der er centrum. Når det så er sagt, er det selvfølgelig os, der er i centrum.«

Monte Carlo AU

af Sara Rosenkilde Kristiansen
foto: Jesper Rais

Kampen om Det Gyldne Bækken styres for andet år i træk af Esben Bjerre og Peter Falktoft – bedre kendt som Monte Carlo. Kommentatorerne vil underholde tilskuerne med deres skarpe, flabede og sarkastiske bemærkninger, mens Kapsejladsen løber af stablen. *Omnibus* har kontaktet den populære radio-duo for at sikre sig, at de er klar til at påtage sig det store ansvar – de lover at huske det gode humor og medbringe konfetti.

I har æren af at være succesen, der blev gentaget. Stiger succesen jer til hovedet?

Uden tvivl. Men vi forsøger ihærdigt at holde det i skak.

AU elsker åbenlyst Monte Carlo – er kærligheden gengældt?

I allerhøjeste grad. Langt flottere end KU, færre hurtige typer end på SDU, og ja, RUC og AAU må jo gøre, hvad de vil, det har vi ikke rigtigt noget at gøre med. Vi elsker Aarhus – især med dobbelt-a og Wammen. Uniparken er det skønneste sted i hele kongeriget – og helt sikkert det eneste sted, hvor man finder så stor en koncentration af unge mennesker, som ikke lader sig forføre af laveste fællesnævner. Det er det tætteste, man kommer på en personificering af vores målgruppe – hvis vi da havde en sådan. Vi føler os mere hjemme i Uniparken end i DR-Byen.

Hvordan har sådan et par prisvindende radioværter og verdensmænd som jer det med at være centrum i en begivenhed, der hovedsageligt består af mudret søvand, alkohol, ande-feces og studerende med solstik (og det, der er værre)?

Som fisk i havet. Det er jo elegant kamoufleret i akademiske omgivelser – fuldstændig ligesom DR. Men nu er det heldigvis ikke os, der er i centrum. Når det så er sagt, er det selvfølgelig os, der er i centrum.

Hvad gør Kapsejladsen speciel og giver jer lyst til at komme igen?

Historien, rammerne, menneskene og festen. Det er svært ikke at blive lidt imponeret, når man står og kigger på 25.000 unge mennesker, som hujer, synger, klapper, drikker og det, der er

værre. Man har næsten lyst til at sætte et TV· 2-nummer på. Ildhuen er utrolig. Vi løber tør for superlativer nu ...

Hvad kan de olmarinerede tilskuere forvente sig af den dynamiske radio-duo i år?

Begejstring, fart på og godt humor. Vi har forberedt os ekstra grundigt i år.

Hvordan bliver I klar til at fyre den af foran en kogende universitetspark?

Det bliver man aldrig. Og så har vi konfetti med.

Husk nu det gode humor!

Bare rolig.

Kapsejladsen har mange regler og handler i høj grad om teknik. »Når man snurrer rundt om øllen, skal den være mellem benene og maks. 10 cm over jorden,« siger Maria (th.), der er ansvarlig for, at medlemmerne i Humbug mestrer denne disciplin den 9. maj

En af de første forårsdage i marts har Humbug »øver« i Uniparken. »Nogleordet for os er hygge,« siger formanden Theis, mens han nyder en lunken Tuborg. »I vores forening er der plads til alle.« Han fortæller, at foreningens mål er at vinde heatet.

»Det handler om at danne undertryk i flasken«

Forberedelserne til Kapsejladsen er allerede i fuld gang. De inviterede festforeninger har siden før jul trænet på livet løs. *Omnibus* trak i træningsbuksen sammen med Økonomisk Forening (ØF) og Humbug (humanisternes festforening). For foreningerne er Kapsejladsen meget mere end en forårsdag i Universitetsparken. Hygge og venskab er i højsædet, selvom en sejr aldrig skader.

af Sara Rosenkilde Kristiansen fotos: Maria Randima

På vandet er det vigtigt at sejle lige og hurtigt at kunne komme op af båden med hjælp fra en »båd-ven«. Efter hver afsluttet snurretur råbes der »Find båden.« Selvom det kan være svært at finde fodfæste, taber holdet tid, hvis deltageren ikke hurtigt kommer tilbage i båden. En god runde er over søen, bunde øllen, snurre ti gange rundt om flasken og tilbage igen på cirka 40 sekunder.

»Det handler om at få dannet undertryk i flasken, så der kommer en masse skum. Når man har bundet, må ølslatten ikke være over bunden af etiketten på flasken, men mængden af skum er ligegyldig,« siger formanden Martin. Øllen skal bundes, og der skal snurres rundt om flasken på cirka 12 sekunder.

»Selvfølgelig vinder vi – jeg oddser 1.000 kroner på ØF,« lyder det fra næstformanden Andreas. Da vi besøger dem, øver de i Andegården på Fuglesangs Allé. Dagens fokus er at bunde øllen på kortest tid og derefter snurre ti gange rundt om flasken.

Til selve Kapsejladsen er der indædt kamp foreninger imellem. Men i månederne op til dyrkes fællesskaber med de andre foreninger. De træner sammen, holder fester og griller sammen i parken. Det sociale er helt unikt og i sidste ende det vigtigste. »Det er måske ikke det bedste for cv'et, men man lærer meget om sig selv og samarbejde i foreningslivet,« fortæller Andreas.

De deltagende foreninger er:

- Umbilicus
- Økonomisk Forening
- Juridisk Selskab
- Politologisk Forening
- Kein Cortex/Fuld Fontex
- FUT
- Idræt
- Svederen
- TÅGEKAMMERET
- Apollonia
- Siffos
- Humbug
- Ambrosia (dommere)

*Hvad kom der
ud af Psykisk
APV 2012?*

**»I virkeligheden
tror jeg ikke,
der er kommet
meget ud af
det endnu«**

PSYKISK APV Det er nu næsten halvandet år siden, at medarbejderne på AU udfyldte Psykisk APV 2012. Men hvad er der egentlig konkret kommet ud af arbejdet med APV'en? *Omnibus* har besøgt Institut for Miljøvidenskab.

af Lotte Bilberg
fotos: Maria Randima

»Jeg har indkøbt tre sæt bordfodbold, som kan medvirke til at styrke det sociale fællesskab på instituttet!« siger institutleder Niels Kroer med et stort smil, da han bliver spurgt om, hvad der helt konkret er kommet ud af Psykisk APV 2012 på Institut for Miljøvidenskab.

Institutlederen bliver straks mere alvorlig. Han vurderer, at han i perioder har brugt 20 procent af sin tid på det omfattende arbejde med at følge op på APV'en. Og de i alt syv sektionsledere og de 120 ansatte har også brugt mange timer på de tre fokusområder, som hver sektion har beskæftiget sig med ud fra i alt seks områder, der efter granskning af APV'en blev valgt for hele instituttet.

Resultat ikke overraskende

Af de medarbejdere, der udfyldte APV'en, tilkendegav 35 procent, at det sker, at de føler sig udkørte. 37 procent oplyste, at deres arbejde tager så meget af deres tid og energi, at det går ud over privatlivet. Og 14 procent svarede, at arbejdet giver dem stærke stresssymptomer.

»Jeg var ikke overrasket over resultatet af APV'en. Vi har en hverdag, som er præget af mange deadlines på grund af korte projekter, så det er svært for forskerne at få tid til at fordybe sig i deres forskning,« siger Niels Kroer. Han fortsætter:

»Derfor har vi blandt andet nedsat et underudvalg under Institutforum, som skal komme med forslag til, hvad vi kan gøre på det felt, og vi arbejder på at skabe mere rum til fordybelse for VIP'erne,« siger Niels Kroer.

Tordenskjolds soldater

Desuden arbejder ledelsen på at få spredt arbejdsbyrden ud på flere forskere.

»Det er Tordenskjolds soldater, der søger og får penge, så indtjeningsbyrden ligger på nogle relativt få mennesker. Og det skal vi have spredt ud, så der er flere, der søger,« siger Niels Kroer. Han forklarer videre:

»Dem, som har succes, og som skri-

ver mange ansøgninger, har også det bedste cv. Derfor arbejder vi på at styrke cv'et for dem, der ikke er helt i top. Så de i stedet for at skrive en rapport til Miljøstyrelsen skriver en videnskabelig artikel, fordi det stiller dem stærkere i konkurrencen om midlerne fremadrettet. Det er ikke sådan, at en rapport er dårligere end en artikel, men hvis du skal forbedre dit cv, er det altså bedre at skrive en videnskabelig artikel.«

Færre, men bedre

Desuden er det et mål for ledelsen at øge succesraten ved, at forskerne kommer til at skrive færre, men bedre ansøgninger.

»Vi vil gå efter større sammenhængende projekter, hvor der måske ovenikøbet er større synergi mellem de forskellige forskningsprojekter, for det vil hjælpe ganske gevaldigt på arbejdspresset.«

Mindre korrektioner

Institutlederen må samtidig erkende, at de barske realiteter gør det svært at ændre radikalt på forskernes nuværende arbejdsvilkår:

»Vi kan kun sætte ind med mindre korrektioner i forhold til arbejdsbyrden på grund af vores rammevilkår. Vi skal skaffe i nærheden af 70 procent af egne lønmidler, og det betyder, at vi er tæt på at svare til en konsulentvirksomhed. Det gør, at vi måske nogle gange løber efter pengene for pengenes skyld, for det er simpelthen nødvendigt med et højt indtjeningskrav,« siger Niels Kroer.

Højt niveau af stress

Forebyggelse af stress, bedre anerkendelse og forbedret socialt fællesskab er de tre områder, som sektionsleder Pia Frederiksen og de i alt 15 medarbejdere i sektionen Emissionsmodellering og miljøgeografi har valgt at arbejde med i deres opfølgning på APV'en.

»Jeg vidste godt, at der var et højt niveau af stress, for det har der været i årevis. Og vi har også kolleger, som er gået ned med stress. Jeg var i virkeligheden ikke så overrasket over den APV,« siger Pia Frederiksen.

Det, vi ikke kan ændre

Pia Frederiksen har ingen illusioner om, at de tiltag, som ledelsen har sat i værk for at sætte fokus på

Niels Kroer,
institutleder

Pia Frederiksen,
sektionsleder

Margit Møller Fernqvist,
laborant

Steen Gyldenkerne,
seniorforsker

stress, vil gøre den helt store forskel.

»Meget af det, vi sætter i gang, er individorienteret, som for eksempel et kursus i tidsstyring, for det handler stadig om: Hvad kan jeg gøre? Det handler jo ikke om de forhold, som vi ikke kan gøre noget ved, men som jeg tror er en rigtig stor ting i forhold til stress,« siger Pia Frederiksen. Og forklarer:

»Vi har ikke betalt tid til forskning, så forskerne føler et meget stort pres for at gå ind i ansøgninger næsten hele tiden. Så for dem er det helt store problem, at de konstant skal være opmærksomme på den næste ansøgningsmulighed. Og at det er rigtig svært at sige: Jeg har ikke tid til at skrive den ansøgning, for jeg har et projekt, jeg skal have færdig til en bestemt dato.«

Helt konkret, så ...

Set fra sektionslederens stol er det umiddelbart ikke let at pege på konkrete forandringer i sektionen som følge af arbejdet med APV'en:

»Jeg tror, at det mest konkrete er ...«, begynder Pia Frederiksen, inden hun tier for at give sig selv en tænkepause. Hun fortsætter:

»I virkeligheden tror jeg ikke, at der er kommet meget ud af det endnu. Jeg kan ikke komme i tanke om andet, end at vi har haft vores første temamøde i sektionen. Og at vi har været gennem processen. Som jeg tror, mange har været tilfredse med. Men jeg tror stadigvæk, at det står tilbage at vise, at det kommer til at betyde noget, fordi der kommer noget konkret ud af det.«

Selvforstærkende at tale om det

Seniorforsker Steen Gyldenkerne er en af dem i sektionen, der har et mere end fyldt arbejdsprogram. Så fyldt, at han let kunne kandidere til en plads i statistikken over stressramte. Selv siger han:

»Jeg mener, at stress er noget, vi må lære at leve med, fordi det er individuelt, hvornår man er stresset. Vi har haft nogle gode møder om det. Men samtidig tænker jeg også på, hvor meget vi skal tale om det, for det kan også være selvforstærkende.«

Om de møder, der er blevet holdt for alle på instituttet, siger Steen Gyldenkerne:

»Vi har haft APV'en op på adskillige møder, og det er typisk i de situ-

fakta

Institut for Miljøvidenskab

Cirka 120 medarbejdere.

Yder forskningsbaseret rådgivning til myndigheder, erhvervslivet og offentligheden inden for områderne natur, miljø og energi. Desuden er man på instituttet ved at opbygge en ny tværdisciplinær uddannelse i miljøvidenskab.

Hvad kom der ud af Psykisk APV 2012?

»I virkeligheden tror jeg ikke, der er kommet meget ud af det endnu«

»ationer, at det er svært at italesætte ting. Vi må jo ikke snakke om hinanden, eller det gør man jo ikke, og ingen af os melder ud i det offentlige rum, at vi har problemer. Så jeg synes også, at de møder – hvor vi har haft både sociologer og psykologer – får mig til at tænke: Hvor meget skal man egentlig italesætte det? Så det er en utrolig svær opgave, ledelsen har med at håndtere de ting, der er kommet frem i APV'en.«

Hvad blev der af arbejdsglæden?

Laborant Margit Møller Fernqvist arbejder i sektionen Mikrobiel Økologi og Bioteknologi, hvor trivsel har været et af fokusområderne. Især laboranterne har givet udtryk for manglende trivsel. Og det nære arbejdsmiljø var også det, som Margit Møller Fernqvist brugte kræfter på, da hun udfyldte APV'en.

»Det var meget vigtigt for mig at give nogle indspark til, hvordan vi kunne komme ud af en negativ spiral med manglende arbejdsglæde. For når jeg gik ned ad gangen, kunne jeg se, at mine kolleger havde trukket sig ind i sig selv. Og det syntes jeg var rigtig ubehageligt.«

Det ufarlige er lettest

Margit Møller Fernqvist fortsætter:

»Men det er gået langsomt med at følge op på det efterfølgende ude i sektionerne. Mange sidder med en følelse af, at det her har vi diskuteret før, og vi er også for blevet enige om, at nu skal vi blive bedre til at snakke sammen. Vi skal være mere sociale, og vi skal ... og der sker ikke mere. Man sidder og snakker om de ufarlige ting, det nemme, som for eksempel at blive enige om, at vi skal spise sammen, eller at vi skal gå en tur sammen.«

Hvad der ikke bliver taget fat på, er ifølge Margit Møller Fernqvist:

»Hvorfor er det, at vi trækker os? Hvad er det, der stresser os? Det er svært at tale om, fordi vi også forsøger at tage hensyn til hinanden. Og måske vil man ikke være sårbar ved at blotte sig i en stor gruppe, så det ender med, at vi taler om praktiske ting som for eksempel, hvordan vi bliver bedre til at tilrettelægge laboratoriearbejdet. Men det kan vi sgu godt finde ud af i forvejen.«

Tror på det

Margit Møller Fernqvist gav over for sektionsleder og institutleder til sidst udtryk for, at møderne efter hendes opfattelse ikke nyttede noget.

»Vi har nu HR inde over, og jeg tror

på, at det vil føre til noget. Men vi har stadig en tendens til at holde os til de ufarlige ting, for der er ingen, der har lyst til konflikter, selv om en god diskussion nogle gange er det, der skal til for at komme videre. Men der er ingen, der har lyst til at tage hul på det.«

Trods oplevelsen af manglende konkrete resultater efter den seneste APV stiller Margit Møller Fernqvist op til endnu en runde, når det går løs med Psykisk APV 2015.

»Jeg bruger så mange timer på mit arbejde, og det er så stor en del af mit liv, at jeg gerne vil have, at det er et godt sted at være. Og det må man gøre en indsats for, så jeg er rimelig motiveret for at tage den en gang til.«

Hun fortsætter:

»Jeg håber så, at den kan blive brugt bedre, for jeg synes, det er brandærgeligt, at de kommentarer, som jeg ved, at mange af mine kolleger har brugt lang tid på at skrive, fordi det var vigtigt for dem, at ledelsen læste dem, ikke blev brugt efter den hensigt.«

Også med på Psykisk APV 2015

Også Steen Gyldenkerne er indstillet på at hæve fingrene over tastaturet for at udfylde Psykisk APV 2015.

»Jeg vil udfylde den så godt, jeg kan ud fra de præmisser, jeg selv har på det tidspunkt, for jeg må også indrømme, at alle de her snakke, vi har haft bagefter, har flyttet nogle ting, så derfor skylder vi egentlig systemet at gøre det.«

fakta

Flytter til Emdrup i 2020

De ansatte fra Institut for Miljøvidenskab, som udfyldte Psykisk APV 2012, så ikke lyst på fremtiden. Kun 45 procent kunne erklære sig enige i udsagnet: »Jeg er tilfreds med fremtidsudsigterne i arbejdet.«

Hvilket ikke mindst skyldes, at de siden 9. marts 2011 har levet i uvished om, hvorvidt de skulle flytte. Og i givet fald hvornår og hvorhen. Universitetsledelsen har nu truffet beslutning om, at instituttet skal flytte til Emdrup i 2020.

Hvorfor er det, at vi trækker os? Hvad er det, der stresser os? Det er svært at tale om, fordi vi også forsøger at tage hensyn til hinanden.

Margit Møller Fernqvist,
laborant

Ny antimobbe- og chikanepolitik

»Har du inden for de seneste 12 måneder været udsat for mobning, sexchikane, truende adfærd eller fysisk vold?«

Sådan lød fire af spørgsmålene i Psykisk APV 2012, og det kom som en bombe for institutledelsen, at flere medarbejdere havde angivet, at det var tilfældet for dem i deres dagligdag på Institut for Miljøvidenskab.

Seks procent af de medarbejdere, der havde svaret på spørgsmålene, angav, at de havde været udsat for mobning. Tre procent angav, at de havde været udsat for henholdsvis sexchikane og truende adfærd, mens to procent angav, at de havde været udsat for fysisk vold.

Ledelsen og en række medarbejderrepræsentanter har sammen med HR på den baggrund lavet en antimobbe- og chikanepolitik, som er tiltrådt af LSU. Og som netop nu bliver rullet ud på instituttet.

Den nye politik indeholder en kort definition på mobning og chikane, men da

formålet med den er at inspirere til handlekraft både hos ofre for og vidner til krænkende adfærd, er der lagt flest kræfter i en række konkrete anvisninger på, hvad man kan stille op i sådanne situationer.

Desuden er der en konkret beskrivelse af proceduren i forbindelse med mobbe- og chikanesager, hvor man kan orientere sig om, hvad der sker både i de tilfælde, hvor en henvendelse skyldes, at man er i tvivl om, hvorvidt man er offer for eller vidne til krænkende adfærd, og i de tilfælde, hvor en henvendelse fra et offer eller et vidne resulterer i en videre undersøgelse.

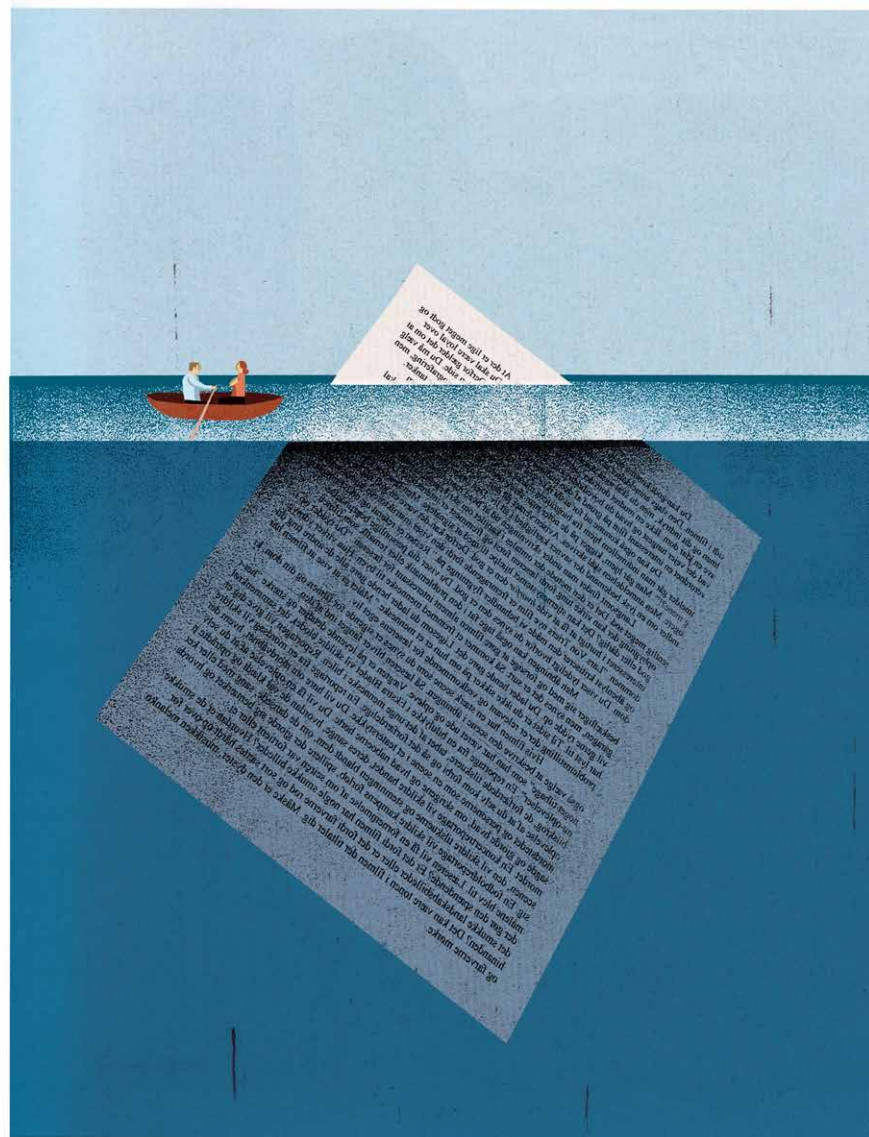
envs.medarbejdere.au.dk. Søg på »antimobbepolitik«.

Hvad indeholder psykisk APV-handlingsplanen for hele AU? Hovedsamarbejdsudvalget og Hovedarbejdsmiljøudvalget vedtog 6. marts den overordnede psykisk APV-handlingsplan for hele Aarhus Universitet.

Du vil blandt andet blive orienteret om de tiltag, der er beskrevet i den samlede handlingsplan for AU, i en nyhed på medarbejdere.au.dk. Desuden vil du kunne finde handlingsplanen på arbejdsmiljøhjemmesiden au.dk/apv

Kilde: Nyhedsbrev om arbejdsmiljø på Aarhus Universitet

Vi vender ryggen til snyderiet

synspunkt

af lektor, ph.d. Christian Waldstrøm,
Institut for Marketing og Organisation
illustration: Morten Voigt

Jeg hører en morgen i nyhederne på vej til arbejde, at der er sket en stigning i antallet af snyde- og plagiatsager på de danske universiteter. Min første tanke er, at de tal reelt dækker over langt højere tal, fordi vi kun opdager toppen af isbjerget. Når jeg sidder med den følelse, skyldes det mine egne erfaringer, efter at jeg for en del år siden havde min første sag om plagiat, som gjorde mig opmærksom på problemet.

Ved at skærpe mit fokus gik jeg fra ingen sager til at have to-tre sager om året, og nu har jeg en radar, der instinktivt slår ud, når den studerendes sprog i en opgave fra afsnit til afsnit svinger fra grammatisk udfordret og blodfattigt til præcist, velargumenteret og måske ligefrem elegant. Derudover en systematik, der gør, at jeg beder om, at alle opgaver bliver indleveret elektronisk og kørt igennem vores anti-plagiat-system URKUND.

Da det virker meget usandsynligt, at jeg år efter år skulle have mindre moralske studerende end mine kolleger, begyndte jeg et mindre korstog for at sætte problemet på dagsordenen. Åbent (men anonymiseret) fortalte jeg over frokosten om de sager, jeg havde, hvordan jeg havde opdaget dem, og hvordan de var blevet håndteret i Uddannelsesjuridisk Service. Det har sat gang i en udvikling, hvor flere og flere sager er blevet opdaget og ikke mindst indrapporteret, så de skyldige har fået passende sanktioner. Det skyldes i høj grad også, at der over de seneste år er blevet strammet gevaldigt op på håndteringen af sagerne i administrationen, både hvad angår sags-

behandlingen og konsekvensen for de studerende. Hvad der i den sammenhæng er særligt nedslående, er, at jeg flere gange har oplevet studerende, der, efter at de har fået en dom for plagiat, ligeud siger, at »sådan har de altså gjort hele deres studie«. Det bestyrker mig i, at problemet er noget større end det, vi har i statistikkerne.

En særlig udfordring for at komme problemet til livs er, at jeg møder vidt forskellige holdninger til snyde- og plagiatsager rundt omkring på AU. Flere kolleger har

lige ud sagt, at de ikke agter at spille tid på at lave indrapporteringer, men blot dumper studerende med henvisning til, at »så har de jo fået den straf at skulle tage det om«. Andre steder oplever jeg studieledere, særligt på mindre fag, som er meget forsigtige med at risikere dårlig omtale og hellere vil vende ryggen til end have en sag til at skade uddannelsens omdømme. Endelig kan man konstatere, at der er meget store forskelle på, hvor mange sager der bliver indrapporteret fra de forskellige faglige miljøer. Skyldes det alene, at de studerende har forskellige moralske kompasser afhængigt af studieretning – eller skyldes det snarere, at der er forskellige traditioner for at opdage og indrapportere snyd og plagiat?

AU har skabt rammerne for, at vi kan slå godt igen mod snyd og plagiat, ved at oprette et team af folk med kompetence og særligt fokus på det, og det er et vigtigt første skridt. Men jeg kunne godt tænke mig, at jeg om et års tid kunne høre i nyhederne, at »Aarhus Universitet har det seneste år oplevet den største stigning i indberetninger om eksamenssnyd og plagiat. Det er sket efter en målrettet indsats for at komme problemet til livs«.

»Okay, at studerende ikke kender Studenterrådet, hvis bare de kender deres fagråd«

INDFLYDELSE Bedre studiemiljø på AU, lokal implementering af fremdriftsreformen og uddannelseskvalitet er blot nogle af de sager, der venter Studenterrådets nye formand Allan Graversen Vesterlund. Og det kritiske samarbejde med AU's ledelse fortsætter med ham ved roret, lover han.

af Marie Groth Andersen
foto: Lars Kruse

Den hårde kerne omkring Studenterrådet holder til i lokaler tæt ved Studenterhuset. Her forbereder de politik, aktiviteter, demonstrationer og høringssvar. Der er næsten altid kaffe på den røde termokande, og tomme ølflasker vidner om, at her også drikkes en håndbajer eller to i ny og næ.

Allan Graversen Vesterlund har været en aktiv del af Studenterrådets inderkreds i flere år. Det seneste halvandet år som næstformand, og nu overtager han formandsposten efter Per Dalbjerg, der skal færdiggøre sine studier.

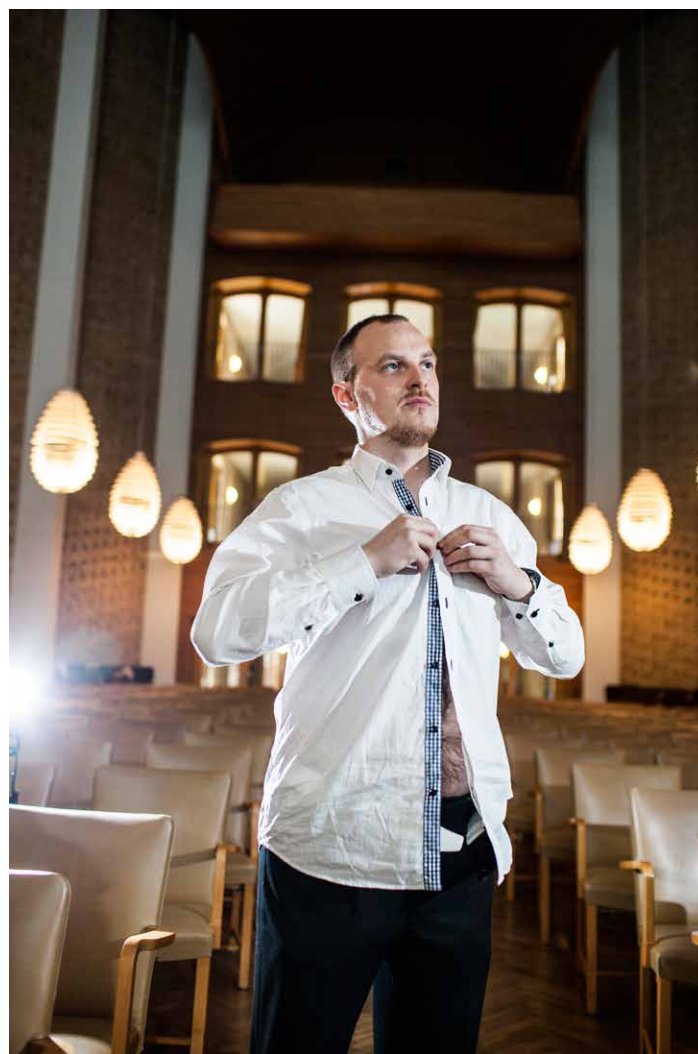
Det er fagrådene, der tæller

Allan Graversen Vesterlund ønsker at fortsætte det kritiske samarbejde med AU's ledelse, men mens den afgående formand stillede op med ønsket om at udbrede kendskabet til Studenterrådet bredt på AU, forholder Allan Graversen Vesterlund sig mere pragmatisk til den sag. Han ved godt, at rådet endnu langt fra er repræsentativt for samtlige 45.000 studerende på AU, og at mange studerende nok bliver lidt slørede i blikket, når talen falder på Studenterrådet.

»Det er helt o.k. for mig, at mange studerende ikke kender Studenterrådet som sådan, for vores struktur gør, at vi er lokalt forankret på de enkelte studier i kraft af fagrådene. Så hvis alle de psykologistuderende ved, hvem Psykrådet er, så kender de faktisk Studenterrådet den vej igennem.«

Studienævn skal klædes på

Blandt de ting, som Allan Graversen Vesterlund ved, at han kommer til at beskæftige sig med, er den kommende

Allan Graversen Vesterlund har været næstformand for Studenterrådet i halvandet år, og nu overtager han formandsposten efter Per Dalbjerg. Til daglig læser han erhvervsøkonomi og europastudier og håber på at få job i en NGO, når han er færdig med studierne.

studiemiljøundersøgelse på AU, implementeringen af fremdriftsreformen og de ventede rapporter fra regeringens Udvalg for Kvalitet og Relevans i de Videregående Uddannelser.

Fremdriftsreformen har han længe kæmpet imod.

»De overordnede rammer er det jo for sent at gøre noget ved nu. Nu kommer arbejdet i stedet til at foregå ude i studienævnene, hvor reformen skal implementeres i de enkelte uddannelser. Så vi skal have studienævnene klædt på til den opgave.«

Studerer på fuld tid

Allan Graversen Vesterlund regner selv med at fortsætte sine studier på erhvervsøkonomi og europastudier på fuld tid sideløbende med arbejdet som studenterrådsformand.

»Jeg forventer da at skulle bruge mange aftener på enten studiet eller på arbejdet i Studenterrådet. Og så satser jeg ikke på at få 12 i alle fag, men arbejdet i Studenterrådet er så vigtigt for mig, at det vil være o.k. med et 7-tal i nogle fag. Og jeg vil gerne være færdig inden for en overskuelig fremtid.«

Går alt efter planen, skal han skrive speciale i foråret 2016.

Men selvom han bruger en stor del af sin tid på studenterpolitik, så betyder det ikke, at han fantaserer om en fremtid på Christiansborg.

»Nej, slet ikke. Det er det daglige arbejde i rådet, der trækker. Jeg har fede kolleger, ikke to dage er ens, og man jonglerer rundt med alle mulige ting. Og så har jeg haft en del organisations-teori på studiet, men ét er at læse om det i en bog, noget andet er at prøve at arbejde i en rigtig organisation.«

Når tiden på AU er slut, håber han på at styre udenom arbejdsløsheden og måske få job i en NGO.

hvad er Studenterrådet?

Studenterrådet på AU er de studerendes stemme i forhold til studenterpolitiske sager internt på AU eller i samfundet, og rådet inviteres i den forbindelse ofte til at komme med høringssvar.

De enkelte fagråd er repræsenteret i Studenterrådet, så Studenterrådet kan ses som en slags fælles talsmand for AU's fagråd, og det er fagrådene, der bestemmer, hvad Studenterrådet skal mene og gøre.

Læs mere: sr.au.dk

5 skæve til Allan

- 1. Sidst, jeg var oppe i det røde felt, var fordi:**
(Lang tænkepause ...) Jeg er en relativt rolig mand, men dårlig nyhedsdækning kan godt få mig op i det røde felt. Nå ja, og da Liverpool tabte til Manchester City i december. Det var dæleme ufortjent!
- 2. Jeg går altid i skjorte og med seler, fordi:** Det er rart at gå i skjorte, det er lidt som en uniform, og når jeg kommer hjem, så smider jeg skjorten og hopper i en T-shirt og et par joggingbukser, og så har jeg fri. Selerne er nok på vej til at blive udfaset, men de havde lidt samme funktion. Det er praktisk at have en garderobe, hvor det hele passer sammen, når man ikke har så mange penge som studerende.
- 3. Jeg læser erhvervsøkonomi/europastudier, fordi:** Jeg begyndte på filosofi, men droppede ud, da det gik op for mig, at filosofi mere var en fritidsinteresse for mig end en faglig interesse. Jeg ville hellere arbejde med ledelse og mennesker. Efter et sabbatår, hvor jeg arbejdede på en fabrik i Vejle, begyndte jeg derfor på erhvervsøkonomi, og suppleringsfaget blev europastudier, da jeg altid har interesseret mig for europæisk politik.
- 4. De færreste ved, at jeg:** Har set samtlige afsnit af "Sex and the City". Og nej, det er ikke skoene eller tøjet, der trækker. Jeg kan generelt godt lide de ting, som HBO (produktionsselskabet bag serien, *red.*) laver. Serien er godt skrevet med en god dialog, og karaktererne udvikler sig gennem serien. Og så synes jeg, det er sjovt, at de mandlige karakterer i serien er stereotyper, for normalt plejer det at være kvinderne, der bliver stereotyp fremstillet i serier.
- 5. Min yndlings-app er:** DR's radio-app. Jeg er trofast P1-lytter.

Voxpop:

Omnibus har været en tur rundt på campus for at undersøge, hvor udbredt kendskabet til Studenterrådet og fagrådene er blandt de studerende på AU.

Hvis vi siger Studenterrådet, hvad siger du så?

– Og hvad med dit fagråd?

af Sara Rosenkilde Kristiansen

Louise Watson, **jura, 10. semester**

»Studenterrådet varetager de studerendes interesser. Jeg kender dog ikke rigtigt mit eget fagråd – det burde jeg jo egentlig sætte mig ind i.«

Henrik Lundorff, **statskundskab, 10. semester**

»Jeg siger Heidi Klokke og Danmarks Største Fredagsbar. Derudover synes jeg, de har været gode til at råbe op om de strukturelle ændringer, som fremdriftsreformen medfører. Der har Studenterrådet klart gået foran, hvilket de ansatte kunne have lært noget af. Mit fagråd er Statsrådet.«

Carina Cupit, **molekylærbiologi, 3. semester**

»Jeg kender nogle af dem, der sidder i rådet. Blandt andet bor jeg på gang med Allan Vesterlund, politisk er han ret rød, så jeg er glad for ham som repræsentant. Jeg kender slet ikke til mit eget fagråd.«

Esbén Odgaard, latin, 10. semester

»Øhm ... Jeg ved ikke så meget om dem, bare, at de varetager de studerendes interesser. Det er et godt spørgsmål med mit fagråd, jeg har glemt deres navn, men de er samlet for de klassiske studier.«

Anne Loft, jura, 11. semester

»Jeg kender ikke rigtigt til Studenterrådet eller mit fagråd, men jeg følger heller ikke så meget med i den slags.«

VILLUM FONDEN

VILLUM FONDENS Young Investigator Programme

Der indkaldes hermed ansøgninger til VILLUM FONDENS Young Investigator Programme.

Programmet er målrettet til særligt talentfulde yngre forskere inden for naturvidenskab og teknisk videnskab og skal støtte dem i at skabe egne, selvstændige forskningsprofiler. Programmet omfatter ikke sundhedsvidenskabelig, medicinsk eller biomedicinsk forskning.

Der kan søges inden for følgende to kategorier:

LEKTORER

Lektorer, der er blevet fastansat inden for de seneste 3 år, kan søge op til 7 mio. kr. i en periode på op til 5 år til finansiering af postdocs, ph.d.-studerende, apparatur og andre sædvanlige projektudgifter. Der kan ikke søges egen løn.

POSTDOCS

Forskere på postdoc- eller adjunkt-niveau kan søge op til 4 mio. kr. i en periode på op til 3 år til finansiering af egen løn, yngre postdocs, apparatur og andre sædvanlige projektudgifter. Der kan ikke søges finansiering af ph.d.-studerende. Ansøgere i denne kategori skal have minimum 1 års postdoc-erfaring.

Projektet skal foregå ved en dansk forskningsinstitution. Udenlandske forskere kan ansøge, men skal allerede være tilknyttet en dansk forskningsinstitution ved ansøgningstidspunktet.

Ansøgningsfrist den 29. juni 2014.

Læs mere om Young Investigator Programme, proceduren for ansøgning og se tidligere bevillinger: www.villumfonden.dk/yip

VILLUM FONDEN
Tobaksvejen 10
2860 Søborg

VILLUM FONDEN er en almennyttig fond stiftet af Villum Kann Rasmussen – grundlægger af bl.a. VELUX og andre firmaer i VKR Gruppen, der har til formål at bringe dagslys, frisk luft og et bedre miljø ind i menneskers hverdag.

Monkey Lips, sløve knive

og ny viden ad libitum

Knive? *Tjek.*
Klare plastposer? *Tjek.*
Gaffatape? *Tjek.*
Speciale- og ph.d.-studerende? *Tjek.*

af Lotte Bilberg

fotos: Maria Randima

Hvalforsker Peter Teglberg Madsen undersøger op-pakningen foran sig på pladsen ved Institut for Bioscience i Aarhus. De speciale- og ph.d.-studerende, der står i nærheden af ham, får hans opmærksomhed, da han signalerer klar til afgang:

»Vi kommer til at vade i hval. Hvis I har ekstra sko med, så brug dem. Har I ikke, så tag plastikposer over dem, I har på. Og får I det på tøjet, ser jeg gerne, at I er nøgne på turen tilbage, ellers får jeg et værre mas med at få lugten ud af bilen!«

Kurs mod kaskelotter

Således ansporet til en dag ud over det sædvanlige sætter flokken en mandag middag kurs mod Henne Strand for at være med til at dissekere den ene af de to unge kaskelothvaler, der i weekenden 15. og 16. februar strandede ved den lille ferieby nær Esbjerg.

For professor Peter Teglberg Madsen er det af flere grunde en speciel oplevelse at komme tæt på hvalerne i Henne. Hans interesse for kaskelothvaler blev nemlig vakt, da den navnkundige hvalforsker og tidligere lektor, mag.scient. Bertel Möhl, en decemberdag tog ham med for at undersøge de 13 kaskelothvaler, der i 1997 strandede ved Rømo.

Skæbne beseglet ved Rømo

Det skulle blive en dag, der stak kursen ud for den dengang 22-årige studerendes fremtidige karriere. Peter Teglberg Madsen læste dengang på 7. semester på det daværende Institut for Biologi. »Bertel Möhl fortalte, at ingen med sikkerhed vidste, hvad kaskelothvalen bruger sin enorme næse til. Jeg tænkte: En ti tons næse! Ved vi ikke det?!« husker Peter Teglberg Madsen.

Opblæst 22-årig

Læremesteren lod samtidig forstå, at han godt kunne bruge en ph.d.-studerende med mod på at udvikle en datalogger til at optage kaskelothvalernes lyd på 1.000 meters dybde.

»De fleste med en nogenlunde sund realitetssans ville nok have tænkt, at det var et meget ambitiøst ph.d.-projekt. Men jeg var, som 22-årige mænd vist er flest, begavet med en naiv og opblæst selvtillid, så jeg tænkte: Det kan jeg!« griner Peter Teglberg Madsen.

Tæt på at opgive

Efter to år var det faktisk lykkedes ham med hjælp fra dygtige tekni-

kere at udvikle lydoptageren, og han tog med Bertel Möhl til farvandet ud for Nordnorge for at sætte sin opfindelse fast på ryggen af en kaskelothval.

Her gik det opblæste af ham, fordi han løb ind i den ene fiasko efter den anden, og da han efter to måneder i felten stod tilbage uden data, var han med egne ord »dybt deprimeret og en millimeter fra at opgive ph.d.-projektet.«

Men nogle amerikanske forskere kom Peter Teglberg Madsen til undsætning, og som den første lykkedes det ham siden at placere en akustisk målepakke på ryggen af en kaskelot ved hjælp af sugekopper i Bismarckhavet ud for Papua New Guinea.

Her lugter

»Adr, her lugter. Jeg vil ikke være her længere.« En dreng holder sig for næsen, mens han med alle tegn på afsky skynder sig hen ad stranden for at komme væk fra hvalen, der må siges at være omgivet af en særlig odor, der skyldes den begyndende forrådnelsesproces. Kaskelotten har på dette tidspunkt ligget død tre dage på stranden i det milde vintervejr.

Parteres inden aften

Konservator Abdi Hedayat fra Statens Naturhistoriske Museum i København punkterede tidligere på dagen kaskelotten for at hindre den i at eksplodere som følge af de gasser, der udvikles i dens indre, og som den ikke kan komme af med på grund af sit 20-30 centimeter tykke spæklag. Han blev ved den lejlighed som den første oversprøjtet med blod plus det løse fra hvalen. Men her først på eftermiddagen er han ikke til at skelne fra de mange andre konservatorer, forskere og studerende, der i tilsølede oliedragter sidder, står eller ligger rundt om hvalen i forsøget på at få den ca. 35 tons tunge hanhval parteret, mens der endnu er dagslys.

Slagterknive og slagtersvende

Alle bruger knive på størrelse med dem, slagteren svinger, når han skal skære gode oksebøffer. Og lyden af knive, der hvæsses mod slibestål, høres konstant i nærheden af hvalen.

»I skulle få nogle slagtersvende til det der. De kunne meget hurtigere ordne den,« siger en ung mand blandt de mange tilskuere til Peter Teglberg Madsen, som i efterhånden et par timer har arbejdet hårdt for at få hvalens hoved skilt fra kroppen. Den unge mand lyder ikke som om, han har den store tiltro til professorens evner med en kniv.

Peter Teglberg Madsen retter sig op fra sin foroverbøjede stilling.

»Knivene bliver sløve efter fem

”

Vi kommer til at vade i hval. Hvis I har ekstra sko med, så brug dem. Har I ikke, så tag plastikposer over dem, I har på. Og får I det på tøjet, ser jeg gerne, at I er nøgne på turen tilbage, ellers får jeg et værre mas med at få lugten ud af bilen!

Peter Teglberg Madsen, hvalforsker

minutter, fordi det er svært at skære i bindevævet,« forklarer han.

Den unge mand spørger, om det kan sammenlignes med at skære i is. Peter Teglberg Madsen nikker, men det er uvist, om han har hørt spørgsmålet, da han ser ud til igen at have sin fulde opmærksomhed rettet mod dissektionen af kaskelotten.

Ville være smed

Egentlig ville Peter Teglberg Madsen have været smed. Med en opvækst som søn af »den eneste hørdning blandt indre missionske« i den lille landsby Timring i Vestjylland lå det ikke lige for med en akademisk karriere.

Men hans far er ikke folkeskolelærer i biologi for ingenting, så da sønnen som så mange andre børn blev optaget af at se Jacques Cousteau i tv, fik han flettet ind i juniors åbenlyse fascination, at sønnen kunne komme til at arbejde sammen med Cousteaus søn, hvis han blev biolog.

Peter Teglberg Madsen blev den første student i familien, og efter en afstikker til landbruget stilede unge Madsen mod biologistudiet på AU.

En af de fremmeste forskere

I dag er han en af de fremmeste forskere i verden, hvad angår forskning i marinedyrs evne til at bruge lyd til at lokalisere – og fange – deres byttedyr i buldrende mørke på flere tusinde meters dybde.

Kaskelothvalen har i bogstaveligste forstand næse for ekkolokalisering. Den bruger sit enorme frontparti til at lave kliklyde, som den sender ud, og når lyden rammer et byttedyr, navigerer hvalen efter de ekkoker, som bliver sendt tilbage. På den måde finder og fanger den sit bytte, som primært består af dybhavsblæksprutter.

Lytter med underkæben

Selvom forskerne nu ved mere om kaskelothvalens avancerede brug af sin næse, har de stadigvæk mange uafklarede spørgsmål om kæmpens evne til at finde føde ved hjælp af lyd. Hvalen har ikke ydre ører, og de ekkoker, som den orienterer sig efter, modtager den via sin underkæbe.

Kliklyde ved brug af abelæber

Hvordan kaskelotten laver sine kliklyde, er et af de mange spørgsmål, som forskerne mangler at få besvaret. De har fundet ud af, at klikkene dannes ved hjælp af nogle såkaldte Monkey Lips, som findes i næsen. Derfor er Peter Teglberg Madsen særligt interesseret i at få prøver fra disse abelæber med tilbage fra Henne Strand. Desuden går

Monkey Lips, sløve knive og ny viden ad libitum

han efter prøver af den spermacetolie, som også findes i hvalens snude, foruden prøver fra hvalens luftrør.

»Vi kan finde ud af noget om kaskelotternes adfærd ved at studere dem levende til havs, men at få mulighed for at dissekere en hval som denne er lidt som at få fat i dens »sorte boks«. Vi har nu mulighed for at studere dens indre, hvilket forhåbentlig gør os i stand til bedre at forstå, hvordan den fungerer,« siger Peter Teglbjerg Madsen.

Mave fyldt med blækspruttenæb

De mange nysgerrige, der er samlet på stranden, er tilsyneladende ved en stiltiende overenskomst blevet enige om at ignorere afspærringen, som er lagt ud rundt om hvalen. Og de har en fest, når forskerne afser lidt tid til at fortælle om deres fund.

Ph.d.-studerende Michael Ladegaard, der skriver ph.d. om tandhvalers økolo-kalokalisering, viser med sine gummihandskebeklædte hænder formet som en skål eksempler på de blækspruttenæb, som kaskelothvalens mave er fyldt med.

Studerende på tur

Han fortsætter over til en flok på ca. ti unge, som viser sig at være et hold studerende på andet semester fra AU, som for tiden har om hvirveldyr i zoologi, og som er taget direkte fra forelæsning med Peter Teglbjerg Madsen til Henne Strand.

De er stort set de eneste, der hele tiden har stået på den rigtige side af afspærringen.

»Vi vil ikke gøre Peter ked af det,« lyder forklaringen fra en af dem.

»Men når de når ind til hjernen, har han lovet, at vi måske må komme over til dem,« supplerer en anden.

Da køligheden ved 17-tiden begynder at snige sig ind over stranden, forbarmer Peter Teglbjerg Madsen sig over sine studerende, og de får mulighed for at komme helt tæt på begivenheden. Alle får de i en fart deres mobiltelefoner frem for at forevige sceneriet. De stiller sig sammen med to drenge på 10-11 år, som længe har stået tavse side om side, mens de filmer parteringen af hvalen.

FORSKNINGENS DØGN OM FOOD IN THE FUTURE

FRI ENTRÉ

25. APRIL KL. 13-17

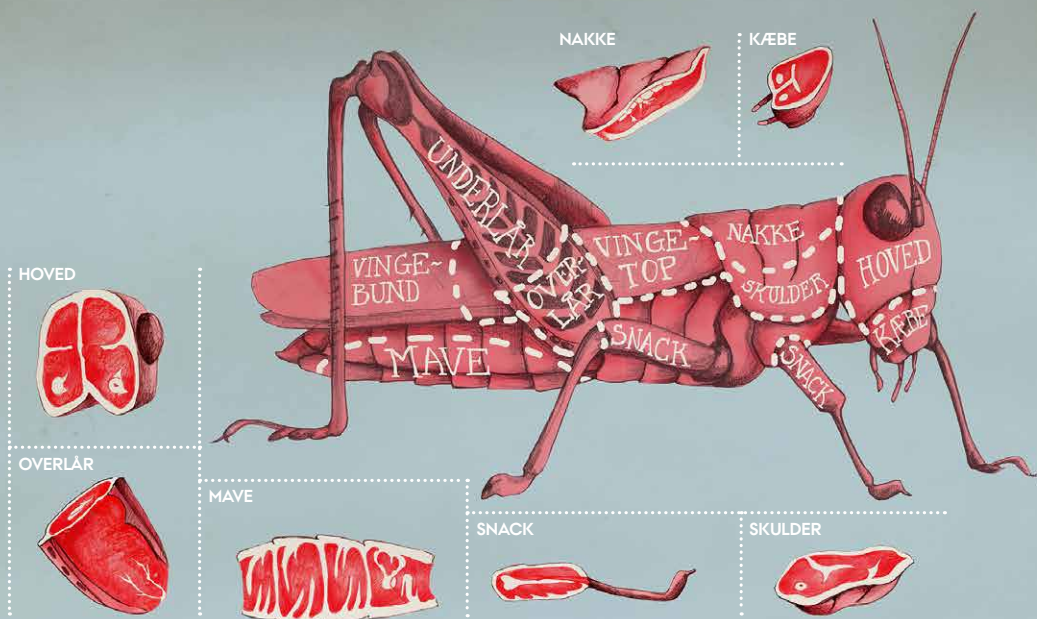
BACON, BILER OG BYTTEFORHOLD: FINDES DER EN OPSKRIFT PÅ EKSPORTSUCCES?

HVORFOR SKAL VI SPISE TANG?

ØKOLOGI OG FODFORMEDE HIPPIER – ER DET EN MYTE?

Kom forbi S-bygningen på Fuglesangs Allé 4, Aarhus Universitet, fredag den 25. april kl. 13-17, og bliv klogere på FOOD IN THE FUTURE!

Vores forskere giver deres bud på, hvordan fremtidens fødevarer ser ud, og om vi skal vænne os til helt andre fødekilder for at imødekomme nogle af de globale udfordringer.

AARHUS UNIVERSITET

AU.DK/FD

noter

Studerende skal for landsretten i sag om bombetrussel 30. september

De tre studerende, som i oktober sidste år var for byretten i sagen om en bombetrussel mod AU på Fuglesangs Allé i Aarhus, skal 30. september i år igen sidde om side på anklagebænken. Denne gang i Vestre Landsret i Aarhus.

Statsadvokaten for Viborg ankede nemlig samtlige afgørelser, som faldt i byretten med krav om højere straffe.

»Da de tiltalte har krav på en ny bevisførelse, kan man i princippet sige, at sagen begynder forfra. Men de er tiltalt efter samme paragraffer som i byretten, så det vil være det samme anklageskrift,« fortæller senioranklager Claus Guldbrand fra Statsadvokaten i Viborg.

En tidligere studerende, der havde tilstået, at han 17. december 2012 indtelefonerede en bombetrussel mod AU på Fuglesangs Allé, fik en dom på 30 dages fængsel, som byretten gjorde betinget, mod at han aftjener 40 timers samfundstjeneste.

En anden af de studerende fik en dom på 20 dages fængsel, som byretten også gjorde betinget, mod at hun aftjener 30 timers samfundstjeneste. Den sidste af de tre studerende blev frikendt. (lobi)

Trives du på dit studie?

Dette er et af spørgsmålene i den store studiemiljøundersøgelse, Studiemiljø 2014, som foregår på AU i denne tid. Du vil modtage et link til spørgeskemaet via AU's mailsystem. Hvis du deltager, har du mulighed for at vinde en iPhone 5s eller to biografbilletter. Vinderne får besked, når undersøgelsen er afsluttet. Din og de øvrige studerendes besvarelser danner grundlag for en række beslutninger både på det faglige og sociale plan på hele AU.

Du kan læse mere om undersøgelsen på au.dk/studiemiljo (lobi)

you like?

Klik dig til nyheder på omnibus.au.dk.
Benyt vores RSS-feed – eller tilmeld dig nyhedsbrevet, så får du *Omnibus* direkte i din indbakke.
Og husk [facebook.com/Omnibus.au.dk](https://www.facebook.com/Omnibus.au.dk)

»Ole formår at gøre læring til leg«

Hvert år arrangerer Medicinerrådet en internetafstemning blandt de studerende om årets underviser på medicin. For tredje gang blev det Ole Bækgaard Nielsen, der ud over den flotte titel også modtog en præmie på 25.000 kroner. Oles inspirerende undervisning i respirationsfysiologi har indbragt ham titlen.

»Han formåede at bruge forskellige hjælpemidler, hvilket hjalp med forståelsen af de forskellige emner. Respirationsfysiologi blev lige pludselig meget sjovere at lære, når der blev taget balloner og en regnbuefarvet fjeder med,« lyder rosen fra en studerende.

Ole selv er stolt over titlen, men tilføjer ydmygt, at det lige så godt kunne være en af hans andre dygtige kolleger.

»Jeg er glad for, at min undervisning er en af de rigtige veje at gå, og at prisen sætter fokus på undervisningskvalitet, hvilket er vigtigt for universitetet.«

(sark) foto: Maria Randima

Tag til revy og få et godt grin

Grin dig gennem foråret sammen med kolleger eller medstuderende. Revysæsonen på AU er allerede i fuld gang, men kører langt ind i maj. *Omnibus* har skaffet dig et overblik over forårssæsonens revyer på AU.

Her finder du revy, dato og sted:

- BSS-revyen »Plej blot din lyst – vi går lige til grænsen« finder sted på Fuglesangs Allé 2.-4. april.
- Historisk Revy holder deres revyer i Stakladen 4. april. Først opfører underviserne deres, hvorefter de studerende indtager scenen.
- »Nordisk revy 2014 – beskidte linjer« løber af stablen 21.-23. maj i KOMMAbar.
- TÅGEKAMMERETs forårsrevy kører to forestillinger i Matematisk Kantine 28. maj.

Billetterbestillingen varierer, men kan findes på revyernes hjemmesider. (sark)

Søren Madsen (øverste billede th.) er madglad specialkonsulent, der altid spiser sin frokost i en af AU's kantiner og også kaster sig over kulinariske eksperimenter hjemme i sit eget køkken. Webudvikler Thomas Riis Hansen er på kantine-nedtrapning. Han mener, maden er for kedelig og ensformig, og så kan madpakken bedre svare sig i det lange løb. Men står der biksemad på menuen i Kemisk Kantine, så spises frokosten i kantinen. Begge arbejder i AU Kommunikation.

Er du brodflov, og har du kritiske smagsløg?

Så kan du blive kantineanmelder for en dag for *Omnibus*. Du skal være studerende eller ansat på Aarhus Universitet og gerne madglad og madinteressert, men som minimum skal du gå op i muligheden for at få et godt, veltillavet måltid mad på AU til en fair pris. Vi anmelder både maden og stemningen i kantinen.

Skriv til omnibus@au.dk

Jævnt kedeligt, men reelt og hyggeligt

MADANMELDelse Boller i karry med gode, om end noget faste, boller og en fed og fad omgang pasta carbonara var på menuen, da *Omnibus'* anmeldere lagde vejen forbi Fysisk Kantine. Men stemningen var hyggelig og klog.

anmeldt af webudvikler Thomas Riis Hansen og specialkonsulent Søren Madsen fra AU Kommunikation *fortalt til* Marie Groth Andersen *fotos:* Lars Kruse

~ MADEN ~

Boller i karry og pasta carbonara vinder over frikadeller, sandwich og porretærte, da vi en marts-mandag kaster os over frokostbuffeten i Fysisk Kantine. En italiensk-dansk duel, som den danske middagsklassiker slipper bedst fra. For godt nok er bollerne lidt for faste i kødet til anmelderens smag, men saucen er, som mormor ville have lavet den, retten smager af karry, og risene er løse og ikke for udkogte. Retten mætter, uden dikkedarer eller overraskelser.

Den italienske pastaret er derimod en fad og fed oplevelse. Pastaen er udkogt, den italienske pancetta-skinke er erstattet af noget, der minder om røget skinke, og den cremede blanding af æg og parmesan udgøres her af en mystisk jævning. Og så er der massiv mangel på peber, der netop skal holde fedmen i skak i en pasta carbonara. En kedelig oplevelse.

Vi giver de solide retter magert modspil fra salatbaren. Her er blandt andet en hvidkålssalat med persille, en salat med bønner og feta samt mere udresserede og neutrale salater. Halvdelen af salatbarens indhold virker frisklavet, mens den anden halvdel tilsyneladende kommer fra dåse som marinerede artiskokhjerter og oliven. Et fornuftigt udvalg, uden overraskelser.

Udvalget af kager ligner et standard håndværksbagerudvalg. Valget falder på chokoladecake og gulerodskage. Chokoladecaken er bastant og lander tungt ovenpå en portion boller i karry. Gulerodskagen er sød, saftig og friskbagt, men flødeostglasuren er skilt. Mistanken om færdige kageblandinger melder sig. Kaffen kommer fra den store 10 liters-stålbjælge, der findes i mange kantiner, men er overraskende god til den stærke side.

~ PRISEN ~

Prispolitikken er uigennemskuelig for førstegangskøbere i kantinen. Ekspedienten, der i øvrigt er sød og hjælpsom, vurderer maden på tallerkenen og kommer med en

pris, der dog virker fair. For en portion boller i karry med salat, en lille sodavand, te og kage lander prisen på 61,50 kroner. En portion pasta carbonara med salat, en stor sodavand, kaffe og kage koster 80 kroner.

~ STEMNINGEN ~

Her er hverken mennesketomt eller overfyldt, og lokalerne er gamle og charmerende. Kantine er hyggelig med sofaarrangementer i midten, og da den ligger på 7. etage, er der en flot udsigt over Aarhus. Det er tydeligt, at vi er på et universitet – det fornægter sig heller ikke, at vi er på et naturvidenskabeligt institut. Her er mange mænd, og flere ser ud til at opholde sig meget indendørs. Det virker som om, her tænkes store og kloge tanker.

~ KONKLUSION ~

Maden er kedelig, men reel. Den giver sig ikke ud for at være mere, end den er. Kantine er et affodringssted, hvor man kan få stillet sin sult. Personalet er rart, og stemningen er god og hyggelig.

Mad

Stemning

Mad: 1-5 Omnibus-logoer

- 1 Adr!
- 2 Frokosten glider kun lige ned
- 3 Ikke nogen kulinarisk oplevelse, men maden lukker munden på en knurrende mave
- 4 Glade smagsløg!
- 5 Mums! Her kommer jeg gerne igen ...

Stemning: 1-3 Omnibus-logoer

- 1 Kedeligt/holdt/overfyldt/mennesketomt
- 2 Fint nok, men ikke vildt spændende
- 3 Hyggeligt – gid, at frokostpausen aldrig sluttede!